

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.4.2014
COM(2014) 164 final

2014/0094 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om unionskodexen om viseringar (viseringskodex)

(omarbetning)

{SWD(2014) 67 final}

{SWD(2014) 68 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Motiv och syfte

Genom detta förslag omarbetas och ändras Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex).

Detta förslag tar hänsyn till den ökade politiska betydelse som tillmäts viseringspolitikens ekonomiska inverkan på Europeiska unionens ekonomi överlag, särskilt när det gäller turism. Syftet är att skapa större överensstämmelse med tillväxtmålen i Europa 2020-strategin, i linje med kommissionens meddelande *Tillämpning och utveckling av den gemensamma viseringspolitiken för att främja tillväxt i EU*¹.

Förslaget bygger också på slutsatserna i kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet om utvärdering av tillämpningen av viseringskodexen². Rapporten åtföljs av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar³, som innehåller den detaljerade utvärderingen.

Förslaget omfattar även två åtgärder som ska underlätta kontakten mellan familjemedlemmar. Vissa förenklingar av förfarandet införs för nära anhöriga som kommer för att besöka en unionsmedborgare i den medlemsstat där unionsmedborgaren är medborgare. Förenklingarna gäller även för nära anhöriga till en unionsmedborgare som är bosatt i ett tredjeland, vilka tillsammans med unionsmedborgaren vill besöka den medlemsstat där denne är medborgare.

Vidare klargörs att åtminstone samma förenklingar bör beviljas familjemedlemmar till EU-medborgare som omfattas av artikel 5.2 andra stycket i direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier.

Allmän bakgrund

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) började tillämpas den 5 april 2010. Bestämmelserna om delgivning och kraven på att tillhandahålla skälen för avslag, återkallande och upphävande av viseringar samt rätten att överklaga sådana beslut började tillämpas den 5 april 2011.

Enligt artikel 57.1 i viseringskodexen skulle kommissionen överlämna en utvärdering av tillämpningen av viseringskodexen till Europaparlamentet och rådet två år efter det att alla dess bestämmelser har blivit tillämpliga (dvs. den 5 april 2013). Utvärderingen och det åtföljande arbetsdokumentet har överlämnats. Av artikel 57.2 följer att utvärderingen kan åtföljas av ett förslag om ändring av förordningen.

Mot bakgrund av slutsatserna i rapporten har kommissionen beslutat att lägga fram ett sådant förslag till ändringar av lagstiftningen tillsammans med rapporten.

Samtidigt som de föreslagna ändringarna bidrar till att upprätthålla säkerheten vid de yttre gränserna och säkra att Schengenområdet fungerar väl, har de också till effekt att underlätta resandet för personer som reser lagligt och förenkla den rättsliga ramen i medlemsstaternas intresse, t.ex. genom att tillåta mer flexibla bestämmelser om konsulärt samarbete. Den

¹ COM(2012) 649 final.

² COM(2014) 165.

³ SWD(2014) 101.

gemensamma viseringspolitiken bör bidra till att skapa tillväxt och vara förenliga med andra av EU:s politikområden, t.ex. yttre förbindelser, handel, utbildning, kultur och turism.

Befintliga bestämmelser

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex).

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Samråd med berörda parter

Samrådet med berörda parter behandlas i den konsekvensbedömning⁴ som åtföljer detta förslag.

Konsekvensbedömning

På grundval av den utvärderingsrapport som avses i avsnitt 1, har två huvudsakliga problemområden konstaterats:

1) Förfarandena är utdragna, kostsamma (direkta och indirekta kostnader) och tungrodda.

I konsekvensbedömningen beskrivs ingående vilken komplexitet som präglar detta problemområde. Vad beträffar möjligheterna till lagstiftning, kom man fram till att utfärdandet av viseringar för flera inresor med lång giltighetstid i kombination med vissa förenklingar av förfarandet var den enda lösning som båda parter kan vinna på. En sådan lösning kan bidra till att minska den administrativa bördan för konsulaten, samtidigt som den anses medföra mycket stora förenklingar för vissa grupper av resenärer. I praktiken skulle det vara fråga om ett undantag från kravet på visering under den period som en visering för flera inresor gäller, vilket skulle ge betydande besparingar och effektivitetsvinster såväl för viseringssökande (i tidsåtgång och kostnader) och konsulat (i tidsåtgång). De alternativ som föreslagits som lösning på detta problem är därför tämligen likartade. Endast beträffande de personkategorier som omfattas och giltighetstiden för de viseringar för flera inresor som ska utfärdas finns det skillnader, närmare bestämt i följande avseenden:

Ett minimum av reglering: här handlar det om ett införa obligatoriska förenklingar av förfarandet och obligatoriskt utfärdande av viseringar för flera inresor som är giltiga i minst ett år och därefter tre år för personer som reser ofta (definierat som sökande som tidigare lagligen har använt åtminstone tre viseringar [under de senaste 12 månaderna före ansökningsdagen] och som är registrerade i informationssystemet för viseringar (VIS).

Ingripande på medelnivå: detta alternativ syftar till att införa obligatoriska förenklingar av förfarandet och obligatoriskt utfärdande av viseringar för flera inresor som är giltiga i minst tre år och därefter fem år för personer som reser ofta (definierat som sökande som tidigare lagligen har använt åtminstone två viseringar som är registrerade i VIS).

Det maximalalternativ som tagits fram skulle utvidga de obligatoriska förenklingarna av förfarandet och det obligatoriska utfärdande av viseringar för flera inresor till det stora flertalet sökande ("sökande som är registrerade i VIS"), varvid giltighetstiden direkt fastställs till fem år, genom att endast ställa krav på en lagligt använd visering (under de senaste 12 månaderna före ansökningsdagen) som är registrerad i VIS.

⁴ SWD(2014) 67 och SWD 68.

Konsekvensbedömningen visade att samtliga dessa alternativ skulle bidra till ytterligare harmonisering av den rättsliga ramen och leda till en i sann bemärkelse gemensam viseringspolitik. De potentiella ekonomiska effekterna av dessa alternativ för medlemsstaterna har att göra med att resenärer med visering för flera inresor med längre giltighetstid troligtvis kommer att göra fler resor till Schengenområdet än de annars skulle göra. I konsekvensbedömningen uppskattas att antalet ytterligare resor till Schengenområdet skulle komma att uppgå till omkring 500 000 med minimalalternativet, omkring 2 miljoner med mellanalternativet och omkring 3 miljoner med maxalternativet. Det ökade resandet till Schengenområdet skulle givetvis generera extra inkomster: omkring 300 miljoner euro (motsvarande ungefär 7 600 direkta arbetstillfällen/heltidsekvivalenter) med minimalalternativet, över än 1 miljard euro (ungefär 30 000 direkta arbetstillfällen/heltidsekvivalenter) med mellanalternativet och omkring 2 miljarder euro (ungefär 50 000 direkta arbetstillfällen/heltidsekvivalenter) med maxalternativet. Konsekvensbedömningen visade också att de potentiellt mycket stora ekonomiska effekterna med maxalternativet är förknippade med en större säkerhetsrisk.

Inget av dessa alternativ skulle medföra några omfattande extra kostnader. En av drivkrafterna bakom alternativen är att åstadkomma besparingar för såväl för medlemsstater/konsulat som för viseringssökande. Dessa alternativ kommer successivt att leda till allt större kostnadsbesparingar för de sökande, i första beroende på det ökande antalet viseringar för flera inresor med lång giltighet som utfärdas. Ur de sökandes perspektiv är maxalternativet uppenbarligen de mest effektiva, medan minimalalternativet är minst effektivt. Det minskande antalet viseringsansökningar inom ramen för systemet för viseringar för flera inresor förväntas minska medlemsstaternas intäkter från handläggningen av viseringsansökningar. Utfärdandet av viseringar för flera inresor bidrar dock även till att minska kostnaderna, eftersom färre ansökningar behöver handläggas. De ekonomiska fördelarna överväger med råge de beräknade kostnaderna oavsett vilket alternativ man väljer.

Även om det stod klart att maximalalternativet potentiellt skulle kunna ge mycket stora ekonomiska verkningar, är den också förenad med en potentiellt större säkerhetsrisk. För att minska denna risk föreslås en modell där man utfärdar viseringar för flera inresor med lång giltighet gradvis till personer som reser regelbundet och är registrerade i VIS (först för tre år och därefter, på baserat på den lagliga användningen av denna visering, för fem år). Effekterna av detta tillvägagångssätt ligger mellan det medelalternativ och det maximalalternativ som fastställs i konsekvensbedömningen, och förmodligen närmare maximalalternativet vad gäller de ekonomiska verkningarna.

(2) Otillräcklig geografisk täckning för handläggningen av viseringsansökningar.

Minimalalternativet på detta problemområde var att upphäva artikel 41 i viseringskodexen (samlokalisering, gemensamma ansökningscentrum) och att införa ett allmänt begrepp, ”viseringscentrum för Schengen”, som skulle ge en mer realistisk och flexibel definition med avseende på vissa former av konsulärt samarbete. Mellanalternativet var att, utöver s.k. viseringscentrum för Schengen, införa begreppet ”obligatorisk representation”. Det innebär att om den medlemsstat som är behörig att handlägga viseringsansökan varken är närvarande eller företrädd (enligt ett sådant avtal) i ett visst tredjeland, skulle varje annan medlemsstat som är närvarande i det berörda landet vara skyldig att handlägga viseringsansökningar i den behöriga medlemsstatens ställe. Som maxalternativ skulle man slutligen, för att garantera att det finns en adekvat täckning när det gäller mottagande/handläggning av viseringsansökningar, kunna använda sig av kommissionens genomförandebeslut för att fastställa hur nätverket för mottagande av Schengenviseringar i tredjeländer bör se ut i fråga om representationsarrangemang, samarbetet med externa tjänsteleverantörer och samordning av resurser på andra sätt.

I konsekvensbedömningen påpekas att maxalternativet kan komma att ge de mest positiva effekterna är det gäller att rationalisera mottagandet/handläggningen av viseringsansökningar samt erbjuda viktiga fördelar för viseringssökande och betydande effektivitetsvinster för konsulatet. Möjligheterna att genomföra detta alternativ förefaller dock vara små. På grundval av konsekvensbedömningen ansågs mellanalternativet vara att föredra. I konsekvensbedömningen konstateras att obligatorisk representation skulle säkra konsulär täckning i alla tredjeländer där det finns åtminstone ett konsulat närvarande som kan handlägga viseringsansökningar. Detta skulle kunna ha positiva effekter för de cirka 100 000 sökande som skulle kunna lämna in sin ansökan i den medlemsstat där de är bosatta i stället för att resa till ett land där den behöriga medlemsstaten är närvarande eller representerad.

De ekonomiska konsekvenserna av de olika alternativen bedömdes överlag som ganska obetydliga. På grund av problemets själva natur var alternativen inte i första hand inriktade på att generera ekonomisk tillväxt, utan på att tillhandahålla en bättre service för viseringssökande och skapa en väl fungerande rättslig ram som ger medlemsstaterna förutsättningar att rationalisera användningen av sina resurser. De finansiella verkningarna av obligatorisk representation ansågs inte vara omfattande. Om ett stort antal viseringsansökningar riktas till en medlemsstat i ett visst tredjeland kommer den medlemsstaten i princip redan ha säkrat konsulär närvaro genom att själv vara närvarande eller genom att ha representation på platsen. Dessutom täcks den genomsnittliga handläggningskostnaden i princip av viseringsavgiften.

De alternativ som inte omfattade lagstiftning bedömdes ha mycket liten effekt när det gäller att lösa problemen eller uppnå de politiska målsättningarna. De ansågs således inte kunna ge de resultat som krävs.

I utvärderingsrapporten behandlades också ett antal andra frågor (för det mesta av teknisk karaktär) som även tas upp i detta förslag. Dessa frågor behandlades inte i konsekvensbedömningen, eftersom de planerade ändringarna inte bedömdes ge några betydande och/eller mätbara budgetmässiga, sociala eller ekonomiska konsekvenser. De flesta av de föreslagna ändringarna syftar till att klargöra eller anpassa/komplettera vissa bestämmelser i viseringskodexen utan att ändra själva innehållet i dem.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning

De föreslagna ändringarna rör följande frågor:

Bestämmelserna om enskilda medlemsstaters införande av krav på visering för flygplatstransitering för medborgare från specifika tredjeländer har ändrats för att säkerställa öppenhet och proportionalitet (artikel 3).

För att göra tydlig åtskillnad mellan olika kategorier av viseringssökande och samtidigt ta hänsyn till en situation där VIS är full drift, har definitionerna ”sökande som är registrerade i VIS” och ”personer som reser regelbundet som är registrerade i VIS” lagts till (artikel 2). Denna distinktion återspeglas i alla steg av förfarandet (artiklarna 5, 10, 12, 13, 18 och 21). En översikt över de olika förenklingarna av förfarandet ges nedan:

	Personligt inlämnande av ansökan	Tagande av fingeravtryck	Styrkande handlingar	Visering som ska utfärdas
Förstagångssökande som inte är registrerad	JA	JA	Fullständig förteckning motsvarande alla	En inresa som motsvarar ändamålet med resan

i VIS			inresevillkor	En visering för flera inresor får dock utfärdas om konsulatet bedömer den sökande som trovärdig.
Sökande registrerad i VIS (men inte en person som reser regelbundet)	NEJ	NEJ, såvida inte fingeravtryck inte har tagits under de senaste 59 månaderna	Fullständig förteckning motsvarande alla inresevillkor	En inresa eller visering för flera inresor
Person som reser regelbundet och som är registrerad i VIS	NEJ	NEJ	Endast bevis som styrker syftet med resan Presumption (på grund av ”viseringshistoriken”) när det gäller uppfyllandet av inresevillkoren avseende migrations- och säkerhetsriskerna och kraven på tillräckliga medel för uppehållet.	Första ansökan: treårig visering för flera inresor Därpå följande ansökningar: femårig visering för flera inresor

Bestämmelserna om behörig medlemsstat (artikel 5) har förenklats för att göra det lättare för sökande att veta var att lämna in en ansökan och för att se till att de i princip alltid kan lämna in ansökan i det land där de är bosatta. Detta innebär att om den behöriga medlemsstaten inte är närvarande eller saknar representation på en viss plats, har den sökande möjlighet att i stället ansöka vid ett av de närvarande konsulaten i enlighet med kriterierna i denna artikel.

Bestämmelserna föreskriver vissa förenklingar av förfarandet för nära släktingar till unionsmedborgare. Syftet är att bidra till att underlätta deras rörlighet, särskilt genom att underlätta familjebesök (artiklarna 8, 13, 14 och 20).

För det första föreskriver bestämmelserna förenklade förfaranden för familjemedlemmar som planerar att besöka en unionsmedborgare som är bosatta i den medlemsstat där han eller hon är medborgare, och för familjemedlemmar till en unionsmedborgare som är bosatt i ett tredjeland och tillsammans med unionsmedborgaren vill besöka den medlemsstat där denne är medborgare. Båda dessa situationer faller utanför tillämpningsområdet för direktiv 2004/38/EG. De avtal om förenklade viseringsförfaranden som har ingåtts och tillämpas mellan EU och ett antal tredjeländer visar på vikten av att underlätta sådana besök: det ändrade avtalen med Ukraina och Moldavien om förenklade viseringsförfaranden, liksom det nyligen ingångna avtalen med Armenien och Azerbajdzjan, föreskriver förenklingar (t.ex. befrielse från viseringsavgift och möjlighet att utfärda viseringar för flera inresor med lång giltighetstid) för medborgare i något av de berörda tredjeländerna som vill besöka nära anhöriga som har förvärvat medborgarskap i den medlemsstat där de är bosatta. Denna unionspraxis bör göras allmän i viseringskodexen.

För det andra beviljas samma förenklingar som ett minimum i situationer som omfattas av direktiv 2004/38/EG. Som följer av artikel 5.2 i direktivet får medlemsstaterna, i samband med att EU-medborgare utövar sin rätt att röra och bosätta sig fritt inom deras territorium, kräva att familjemedlemmar som inte är EU-medborgare ska ha inresevisering. Såsom bekräftats av EU-domstolen⁵ har sådana familjemedlemmar rätt att inte endast resa in på den berörda medlemsstatens territorium, utan även att erhålla en inresevisering för ändamålet. Enligt artikel 5.2 andra stycket i direktivet ska medlemsstaterna ge dessa personer all den

⁵ Se bl.a. domstolens dom av den 31 januari 2006 i mål C-503/03, kommissionen mot Spanien.

hjälp⁶ de behöver för att få nödvändiga viseringar, som ska utfärdas gratis så snart som möjligt på grundval av ett påskyndat förfarande.

Det bör noteras att ovan citerade artikel 5.2 i princip innehåller samma bestämmelse som artikel 3.2 i direktiv 68/360/EEG⁷, som upphävdes av direktiv 2004/38/EG. Artikel 3.2 i direktiv 68/360/EEG antogs vid en tidpunkt då den dåvarande gemenskapen saknade behörighet att lagstifta om viseringar. Sedan ikraftträdandet av Amsterdamfördraget den 1 maj 1999 har gemenskapen emellertid haft sådan behörighet. Denna behörighet, som för närvarande föreskrivs i artikel 77 EUF-fördraget, användes för att anta viseringskodexen. Det är önskvärt att precisera de förenklingar som det hänvisas till i direktiv 2004/38/EG, och den lämpliga platsen för detta är viseringskodexen, där de närmare bestämmelserna om villkor och förfaranden för utfärdande av visering fastställs. Samtidigt som medlemsstaternas frihet att bevilja ytterligare förenklingar respekteras, bör de förenklingar som föreslås för vissa nära anhöriga till EU-medborgare som inte har utnyttjat sin rätt att fritt röra och uppehålla sig inom unionen åtminstone gälla i situationer som omfattas av direktiv 2004/38/EG. Dessa förenklingar utgör således ett gemensamt genomförande, i viseringskodexen och för de medlemsstater som är bundna av den, av den skyldighet som avses i artikel 5.2 andra stycket i direktiv 2004/38/EG.

Bestämmelserna om befrielse från viseringsavgift har blivit obligatoriska snarare än frivilliga, för att garantera likabehandling av alla sökande (artikel 14). Vissa kategorier av personer som är berättigade till befrielse från viseringsavgift har utvidgats, t.ex. minderåriga upp till 18 år, eller lagts till (nära anhöriga till unionsmedborgare som inte utövar sin rätt till fri rörlighet).

Allmänna förenklingar av förfarandet:

- Principen om att alla sökande ska lämna in sin ansökan personligen har avskaffats (jfr arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, avsnitt 2.1.1.1 (punkt 7). Generallt sett kommer de sökande endast att behöva infinna sig personligen vid konsulatet eller den externa tjänsteleverantören för att lämna fingeravtryck som ska lagras i informationssystemet för viseringar (artikel 9).
- Den maximala tidsfristen för att lämna in en ansökan har förlängts för att göra det möjligt för resenärer att planera i förväg och undvika högsäsong. På samma sätt ha en minimitidsfrist för att lämna in en ansökan fastställts, för att ge medlemsstaterna tid att pröva ansökningar på lämpligt sätt och organisera sitt arbete (artikel 8).
- Det allmänna formuläret för viseringsansökningar (bilaga I) har förenklats, samtidigt som en hänvisning till möjligheten att fylla i ansökan på elektronisk väg har lagts till (artikel 10).
- Förteckningen över styrkande handlingar i bilaga II är inte längre en ”icke uttömmande förteckning” och åtskillnad har gjorts mellan okända sökande och VIS-registrerade personer som reser regelbundet när det gäller vilka styrkande handlingar som ska tillhandahållas (artikel 13). I artikel 13 har man förstärkt bestämmelserna om det förberedande arbetet med att upprätta förteckningar som är anpassade till lokala förhållanden inom ramen för det lokala Schengensamarbetet.

⁶ Vad gäller inresa och uppehåll för familjemedlemmar som omfattas av artikel 3.2 i direktivet har domstolen tolkat begreppet förenkling på så sätt att medlemsstaterna har en skyldighet att behandla ansökningar från personer som står i ett särskilt beroendeförhållande till en unionsmedborgare mer förmånligt än ansökningar om inresa och uppehåll från andra tredjelandsmedborgare.

⁷ Rådets direktiv av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer (68/360/EEG), EGT L 257, 19.10.1968, s. 13.

- En okänd viseringssökande (dvs. någon som inte har ansökt om visering tidigare) bör kunna visa att han eller hon uppfyller villkoren för utfärdande av visering.
- I detta sammanhang bör man uppmärksamma den nyligen meddelande domen i ”Koushkaki-målet”⁸, enligt vilken artiklarna 23.4, 32.1 och 35.6 (artiklarna 20.4, 29.1 och 32.5 i den omarbetade viseringskodexen) ”ska tolkas så, att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, efter en prövning av en ansökan om enhetlig visering, endast får avslå ansökan när något av de skäl för avslag på en ansökan om visering som räknas upp i dessa bestämmelser kan göras gällande mot sökanden. Vid prövningen av ansökan förfogar myndigheterna över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning avseende rekvisiten i dessa bestämmelser och bedömningen av de faktiska omständigheterna, i syfte att avgöra huruvida något av dessa skäl för avslag kan göras gällande mot sökanden.”
- Domstolen konstaterade också att bestämmelserna i artikel 32.1 (numera artikel 29.1) i viseringskodexen, jämförd med artikel 21.1 (numera artikel 18.1), ”ska tolkas så, att skyldigheten för de behöriga myndigheterna i en medlemsstat att utfärda en enhetlig visering är underkastad kravet att det, med hänsyn till situationen i allmänhet i sökandens bosättningsland och sökandens individuella situation – vilken fastställts med beaktande av uppgifter som lämnats av sökanden – inte föreligger något rimligt tvivel beträffande sökandens avsikt att lämna medlemsstaternas territorium innan den sökta viseringen löper ut.”
- Det bör antas att ”regelbundna resenärer som är registrerade i VIS” uppfyller inresevillkoren med avseende på risken för olaglig invandring och kravet på att förfoga över tillräckliga medel för uppehållet. Denna presumtion bör dock kunna kullkastas i enskilda fall.
- I förslaget fastställs att myndigheterna i medlemsstaterna kan kullkasta presumtionen om att villkoren för inresa är uppfyllda i ett enskilt fall, och anger även på vilka grunder detta kan ske (artikel 18.9).
- Allmän minskning av tidsfristerna för att fatta beslut om en ansökan om visering (artikel 20), mot bakgrund av den förkortade svarstiden i det föregående samrådsförfarandet (artikel 19). Korta tidsfrister införs för prövningen av ansökningar från familjemedlemmar till unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet, och från nära anhöriga till unionsmedborgare som inte utövar sin rätt till fri rörlighet.
- Det ska vara möjligt att utfärda en visering för flera inresor med längre glitighetstid än resehandlingen (artikel 11a).
- Bestämmelserna om medicinsk reseförsäkring bör strykas, eftersom det aldrig har kunnat fastställas om försäkringen tillför något egentligt mervärde (se kommissionens arbetsdokument, punkt 2.1.1.2 (14)).
- Standardformuläret för underrättelse om och motivering av avslag på, eller upphävande eller återkallande av en visering har ändrats så att de omfattar en särskild grund för avslag på en ansökan om visering för flygplatstransitering och säkerställer att den berörda personen informeras om överklagandeförfaranden på korrekt sätt.
- Bestämmelser som avviker från de allmänna bestämmelserna om undantagsvis utfärdande av viseringar vid den yttre gränsen har införts: I syfte att främja

⁸ Domstolens dom av den 19 december 2013 i mål C-84/12, Koushkaki mot Tyskland, ännu ej offentliggjord i Rec.

korttidsturism kommer medlemsstaterna att tillåtas utfärda viseringar vid de yttre gränserna inom ramen för en provisorisk ordning och efter anmälan och offentliggörande av de organisatoriska formerna av denna ordning (artikel 33).

- Flexibla regler som gör det möjligt för medlemsstaterna att optimera resursanvändningen, öka den konsulära täckningen och utveckla samarbetet mellan medlemsstaterna har lagts till (artikel 38).
- Medlemsstaternas användning av externa tjänsteleverantörer ska inte längre vara en sista utväg.
- Medlemsstaterna är inte skyldiga att bibehålla möjligheten till ”direkt åtkomst” för inlämnande av ansökningar till konsulat på platser där en extern tjänsteleverantör har fått i uppdrag att ta emot viseringsansökningar (strykning av den tidigare artikel 17.5). Familjemedlemmar till unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet och nära anhöriga till unionsmedborgare som inte utövar sin rätt till fri rörlighet samt sökande som med fog kan hävda att det föreligger en nödsituation bör få en tid omedelbart.
- Medlemsstaterna bör årligen rapportera till kommissionen om samarbetet med de externa tjänsteleverantörerna, inklusive kontrollen av tjänsteleverantörerna.
- Samordning av bestämmelserna om avtal om representation (artikel 39) (jfr arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, avsnitt 2.1.1.5 (punkt 20) och 2.1.4 (punkt 41)).
- Som förklaras i utvärderingsrapporten (punkt 3.2) ligger bristen på tillräckligt detaljerad statistisk i vägen för en bedömning av hur vissa bestämmelser tillämpas. Därför ändras bilaga VII så att det ska bli möjligt att samla in alla relevanta uppgifter i tillräckligt detaljerad form för att möjliggöra en ändamålsenlig bedömning. Alla uppgifter kan hämtas (av medlemsstaterna) från VIS, med undantag för information om antalet viseringar som utfärdats kostnadsfritt. Med hänsyn till att den sistnämnda informationen har anknytning till statsbudgeten bör det vara lätt att få tillgång till sådana uppgifter ändå.
- Stärkande av den rättsliga ramen när det gäller information till allmänheten (artikel 45):
 - Kommissionen kommer att skapa en gemensam webbplats för frågor rörande Schengenviseringar
 - Kommissionen kommer också att utarbeta en mall för vilken information som ska lämnas till viseringssökande

Ändringar av teknisk natur:

- Hänvisningen till det särskilda reseändamålet ”transitering” (i huvudsak artikel 1.1) kommer att strykas, eftersom viseringar för kortare vistelse inte är ändamålsbundna. Hänvisningen har endast bibehållits i sådana fall där den avsåg ett särskilt reseändamål, som exempelvis i bilaga II till viseringskodexen, som tar upp styrkande handlingar som ska lämnas in beroende på ändamålet med resan.
- Fastställande av harmoniserade bestämmelser om hur man ska hantera situationer där en identitetshandling eller en giltig visering har gott förlorad (artikel 7).
- Precisa tidsfrister för medlemsstaternas olika delgivningar (15 dagar): med avseende på representationsöverenskommelser, införande av föregående samråd och information i efterhand.

- I enlighet med artikel 290 EUF-fördraget delegeras befogenheten att ändra icke väsentliga delar av förordningen till kommissionen. Det gäller förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering för flygplatstransitering när de passerar genom de internationella transitområdena på flygplatser som är belägna på medlemsstaternas territorium (bilaga III) och förteckningen över uppehållstillstånd som ger innehavaren rätt att transitera genom medlemsstaters flygplatser utan att det krävs innehav av visering för flygplatstransitering (bilaga IV).
- I enlighet med artikel 291 EUF-fördraget bör kommissionen ha befogenhet att anta genomförandeakter om fastställande av en förteckning över styrkande handlingar som ska användas på varje plats för att ta hänsyn till lokala förhållanden, närmare instruktioner för ifyllande och påförande av viseringsmärken och reglerna för utfärdande av viseringar till sjömän vid de yttre gränserna. Därför bör de tidigare bilagorna VII, VIII och IX strykas.

Rättslig grund

Artikel 77.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Genom detta förslag omarbetas Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex), som var baserad på motsvarande bestämmelser i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, dvs. artikel 62.2 a och 62.2 b ii.

Subsidiaritetsprincipen

Genom artikel 77.2 a i EUF-fördraget bemyndigas unionen att besluta om åtgärder om ”den gemensamma politiken för viseringar och andra uppehållstillstånd för kortare vistelse”.

Detta förslag ligger inom de gränser som fastställs i ovannämnda bestämmelse. Syftet med detta förslag är att ytterligare utveckla och förbättra de bestämmelser i viseringskodexen som rör förfaranden och villkor för att utfärda viseringar för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte överstiger 90 dagar under en tidsperiod på 180 dagar. Detta kan inte uppnås av de enskilda medlemsstaterna, eftersom en ändring av en befintlig unionsakt (viseringskodexen) endast kan göras av unionen.

Proportionalitetsprincipen

I artikel 5.4 i EU-fördraget anges att unionens åtgärder till innehåll och form inte får gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. EU:s åtgärder bör utformas så att målet uppnås och åtgärden genomförs så effektivt som möjligt.

Det var nödvändigt att 2009 års viseringskodex fick formen av en förordning, för att se till att den skulle tillämpas på ett enhetligt sätt i samtliga medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket. Det föreslagna initiativet utgör en ändring av en befintlig förordning och måste därför också ha formen av en förordning. Till innehållet är detta initiativ begränsat till förbättringar av den befintliga förordningen. De politiska målen har kompletterats med ett nytt sådant, nämligen ekonomisk tillväxt. Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

Val av regleringsform

Genom detta förslag omarbetas Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex). Därför är det inte möjligt att välja någon annan form av rättsligt instrument än en förordning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGT

Följder av de olika protokoll som bifogas fördragen eller associeringsavtalen med tredjeländer

Den rättsliga grunden för detta förslag finns i avdelning V i del III i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, vilket innebär att bestämmelserna i protokollen om Förenade kungarikets, Irlands och Danmarks ställning samt i Schengenprotokollet är tillämpliga (systemet med variabel geometri). Förslaget bygger på Schengenregelverket. Följderna av de olika protokollen måste därför beaktas vad gäller Danmark, Förenade kungariket och Irland, Island och Norge samt Schweiz och Liechtenstein. På samma sätt måste konsekvenserna för de olika anslutningsakterna beaktas. Situationen för var och en av de berörda staterna beskrivs ingående i skäl 49–57 i detta förslag. Det system med ”variabel geometri” som använts med avseende på detta förslag är identiskt med det som gällde för den ursprungliga viseringskodexen, med tillägg av en hänvisning till 2011 års anslutningsakt för Kroatien.

Samband med det parallella förslaget till förordning om en rundresevisering⁹

Eventuella ändringar av detta förslag under lagstiftningsprocessen kommer att påverka förslaget till förordning om införande av en rundresevisering. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att säkerställa nödvändiga synergier mellan dessa båda förslag under förhandlingsprocessen. Om det under loppet av dessa förhandlingar förefaller möjligt att anta båda förslagen inom en liknande tidsram, planerar kommissionen att slå samman de två förslagen till ett enda omarbetat förslag. Om lagstiftarna lyckas nå en överenskommelse om detta förslag innan det finns utsikter till en nära förestående överenskommelse om förslaget till förordning om införande av en rundresevisering, bör bestämmelserna om den planerade rundreseviseringen i detta förslag (artiklarna 3.7, 12.3 och 18.6) inte bibehållas för antagande, utan införas senare genom en ändring av viseringskodexen, när en överenskommelse om förslaget om rundresevisering slutligen har nåtts.

Kortfattad genomgång av de föreslagna ändringarna

Artikel 1 – Ändringar av viseringskodexen

Artikel 1 Syfte och tillämpningsområde

- Övergripande ändring: hänvisningen till ”transitering” som reseändamål har strukits i hela texten.

Artikel 2 - Definitioner

- Punkt 6 läggs till för att hänvisa till ”rundresevisering” i den relevanta förordningen.
- Punkt 7 läggs till för att fastställa en definition av ”nära anhöriga” (till unionsmedborgare).
- Punkt 8 läggs till för att ge en definition av ”sökande registrerad i VIS, och därigenom säkerställa att man drar full nytta av informationssystemet för viseringar.
- Punkt 9 läggs till för att ge en definition av ”regelbunden resenär registrerad i VIS”, och därigenom säkerställa att man drar full nytta av informationssystemet för viseringar och att hänsyn tas till den sökandes ”viseringshistoria”.

⁹ COM(2014) 163 final.

- Punkt 12 läggs till för att ge en definition av ”giltig” i betydelsen fortfarande giltig i tiden, för att klargöra att det inte handlar om giltighet i relation till en efterbildning eller förfalskning.
- Punkt 16: en definition av ”sjöman” läggs till för att garantera att all personal som arbetar på fartyg kan komma i åtnjutande av de olika förenklingarna av förfarandet.

Artikel 3 – TredjELandsmedborgare som är skyldiga att ha visering för flygplatstransitering

- Punkt 4: bestämmelserna om enskilda medlemsstaters införande av krav på visering för flygplatstransitering för medborgare från vissa tredjeländer har reviderats för att passa in i den lämpliga institutionella rättsliga ramen.

Artikel 5 – Medlemsstat som är behörig att pröva och fatta beslut om en ansökan

- Punkt 1 b ändras så att man bibehåller endast ett objektiva kriterium, nämligen vistelsens längd, för att avgöra vilken medlemsstat som är behörig att pröva en ansökan när den planerade resan omfattar fler än en destination. Dessutom har det tillfogats bestämmelser som syftar till att täcka situationer där resenären har för avsikt att göra flera resor till olika medlemsstater inom en kort tidsram, dvs. två månader.
- Punkt 2 ändras för att skapa lösningar för situationer där den ”behöriga” medlemsstaten inte är närvarande eller saknar representation i det tredjELand där sökanden är lagligt bosatt. Bestämmelserna täcker alla tänkbara situationer och erbjuder lösningar som uttrycker den anda av samarbete och förtroende som Schengensamarbetet är baserat på.

Artikel 7 – Behörighet att utfärda viseringar till tredjELandsmedborgare som vistas lagligt på en medlemsstats territorium

- Punkt 1 ändras som en följd av ändringen av artikel 5.
- Punkterna 2 och 3 införs för att skapa en harmoniserad rättslig ram för situationer där en tredjELandsmedborgare tappar eller blir bestulen på sin resehandling i samband med en vistelse på medlemsstaternas territorier.

Artikel 8 – Praktiska bestämmelser om inlämnande av ansökningar

- I punkt 1 fastställs allmänna maximi- och minimifrister för inlämnande av en ansökan.
- Punkt 3 läggs till för att förenkla förfarandet i vissa situationer som involverar anhöriga till unionsmedborgare där tid för besök bör meddelas omedelbart.
- Punkt 4 ändras så att den blir bindande (”ska”) snarare än frivillig (”får”), vilket innebär att brådskande fall ska alltid behandlas omedelbart.
- Punkt 5 ändras för att klargöra reglerna om vem som kan inge ansökan för den sökandes räkning. En hänvisning har gjorts till yrkes-, kultur-, sport- eller utbildningssamfund eller -institutioner, för att särskilja dessa från kommersiella mellanhänder.
- Punkt 6 har flyttats från den förra artikel 40.4 och ändrats så att den enbart omfattar bestämmelsen om att sökande endast måste infinna sig personligen på en plats för att lämna in en ansökan.

Artikel 9 – Praktiska bestämmelser om inlämnande av ansökningar

- Punkt 1 har ersatts med en ny text för att ta hänsyn till avskaffandet av den allmänna principen om att alla sökande måste lämna in ansökan personligen (se arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, avsnitt 2.1.1.1 (punkt 7).
- Punkt 2 ändras som en följd av ändringen av punkt 1.

Artikel 10 – Ansökningsformulär

- Punkt 1 ändras för att lägga till en hänvisning till möjligheten att fylla i ansökningsformuläret på elektronisk väg.
- Punkt 2 införs för att se till att den elektroniska versionen av ansökningsformuläret överensstämmer helt med det ansökningsformulär som anges i bilaga I
- Punkt 4 har förenklats för att säkerställa att ansökningsformuläret alltid finns tillgänglig åtminstone på det officiella språket i den medlemsstat för vilken visering söks och i värdstaten.

Artikel 11 – Resehandling

- Led a ändras med en hänvisning till den nya bestämmelsen i artikel 21.2, se nedan.
- Punkt B ändras för att säkerställa att det finns en tom dubbelsida i den sökandes resehandling, så att viseringsmärket och efterföljande in- och utresestämplar kan placeras bredvid varandra. Detta kommer att underlätta gränskontrollerna. Jfr arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, avsnitt 2.1.1.2 (punkt 11).

Artikel 12 – Biometriska kännetecken

- Punkterna 2 och 4 ändras som en följd av ändringen av artikel 9.1.
- Punkt 3 ändras för att ta hänsyn till förslaget om ”rundresevisering”.

Artikel 13 – Styrkande handlingar

- Punkt 2 införs för att ta hänsyn till de förenklingar av förfarandet som ska beviljas till regelbundna resenärer som är registrerade i VIS, vilket innebär att denna kategori av sökande endast behöver styrka syftet med resan.
- Punkt 3 införs för att erbjuda eller förtydliga förenklingar för anhöriga till unionsmedborgare i vissa situationer.
- Punkt 4 ändras för att klargöra att den harmoniserade förteckningen över styrkande handlingar i bilaga II är uttömmande.
- Punkt 6 införs för att se till att de sökande kan lämna in faksimil eller kopior av styrkande handlingar i original. De sökande bör därefter lämna in originalhandlingen, utom i vissa fall där originalhandlingen endast kan begäras om det föreligger tvivel om handlingars äkthet.
- I punkt 7 a har en hänvisning till ”privat” logi har lagts till.
- Punkt 10 har lagts till för att ta hänsyn till bestämmelserna om genomförandeåtgärder.

Artikel 14 – Viseringsavgift

- I punkt 3 led a utvidgas befrielsen från viseringsavgift till att omfatta underåriga upp till 18 års ålder (tidigare gällde sex års ålder), vilket också innebär att man avskaffar den tidigare avgiftsreduceringen för 6–12-åringar och den frivilliga avgiftsbefrielsen för samma åldersgrupp.
- Punkt 3 c ändras för att göra en tydlig hänvisning till den kategori av personer som omfattas.
- Genom punkt 3 d införs obligatorisk avgiftsbefrielse för innehavare av diplomatpass och tjänstepass.
- Genom punkt 3 e blir det obligatoriskt att bevilja avgiftsbefrielse för personer som är 25 år eller yngre och som deltar i seminarier, konferenser, idrottsevenemang, kulturella evenemang eller utbildningsarrangemang som anordnats av ideella organisationer. Därmed avskaffas den frivilliga avgiftsbefrielsen för denna grupp och den obligatoriska avgiftsbefrielsen för företrädare för ideella organisationer, som är 25 år eller yngre, som deltar i seminarier, konferenser, idrottsevenemang, kulturella evenemang eller utbildningsarrangemang som anordnats av ideella organisationer.
- Leden f och g införs för att säkra eller förtydliga att avgiftsfrihet i vissa situationer beviljas anhöriga till unionsmedborgare.

Se även arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, avsnitt 2.1.1.3 (punkt 15).

Artikel 15 – Serviceavgift

- I punkt 1 har hänvisningen till en ”extra” serviceavgift strukits
- Punkt 3 ändras som en följd av ändringen av artikel 14.

Artikel 18 – Kontroll av inresevillkoren och riskbedömning

- Punkt 2 införs för att ta hänsyn till införandet av artikel 2.9 och artikel 13.1 e.
- Punkt 3 införs för att klargöra att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna är ansvariga för att motivera att man i enskilda fall vänder på presumptionen att inresevillkoren är uppfyllda, och på vilka grunder en sådan omvändning kan vila.
- Punkt 6 ändras för att ta hänsyn till förslaget om rundresevisering. Hänvisningen till ”som utfärdats av en annan medlemsstat” utgår, eftersom den var missvisande.
- Punkt 10 ändras i syfte att göra det möjligt för medlemsstaterna att utnyttja moderna kommunikationsmedel för att genomföra en intervju med den sökanden, i stället för att kräva att denne ska infinna sig på konsulatet personligen.

Artikel 19 – Föregående samråd

- Punkt 2 ändras så att den föreskriver att medlemsstaterna ska svara på begäran om samråd inom fem kalenderdagar i stället för sju.
- I punkt 3 föreskrivs att medlemsstaterna ska meddela framställningar om föregående samråd senast 15 kalenderdagar innan åtgärden införs. Syftet är att skapa förutsättningar att informera de sökande i god tid och att ge andra medlemsstater möjlighet att göra tekniska förberedelser.
- Punkt 5 utgår, eftersom den inte längre fyller någon funktion.

Artikel 20 – Beslut om ansökan

- Genom punkt 1 minskas beslutstiden till högst 10 kalenderdagar. Detta är en följd både av ändringen av artikel 19.2 och av resultaten från utvärderingen av tillämpningen av viseringskodexen, se arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, avsnitt 2.1.1.6 (punkt 22).
- Punkt 2 ändras i syfte att förkorta den maximala beslutsfristen till 20 dagar. Den sista meningen ska utgå till följd av avskaffandet av bestämmelsen om att en företräd medlemsstat kan söka samråd om ärenden som handlagts via representation.
- Punkt 3 införs för att göra det möjligt att bevilja och klargöra de förenklingar som i vissa situationer ska gälla för nära anhöriga till unionsmedborgare.
- Den tidigare punkt 3 utgår, eftersom en prövning av en ansökan om visering för kortare vistelse inte bör tillåtas ta 60 kalenderdagar.
- Punkt 4 d ska utgå som en följd av att bestämmelsen som gör det möjligt för en företräd medlemsstat att söka samråd har avskaffats. Därmed avskaffas också kravet om att vissa fall ska överlämnas för handläggning i den representerade i stället för i den representerande medlemsstaten.

Artikel 21 — Utfärdande av enhetlig visering

- Punkt 2 ersätter den tidigare artikel 24.1 fjärde och femte styckena.
- Punkt 2 första stycket ändras genom att man avlägsnar hänvisningen till viseringar för två inresor, som förefaller överflödiga, och hänvisar till möjligheten att utfärda en visering för flera inresor som sträcker sig längre än resedokumentets giltighetstid.
- Punkterna 3 och 4 läggs till för att ta hänsyn till ändringen av artikel 2.10 och för att införa objektiva utformade kriterier för att bevilja särskilda förenklingar.
- Punkt 5 ändras så att den omfattar andra fall där viseringssökande är berättigade till att få en visering för flera inresor utfärdad.

Artikel 24 – Ifyllande av viseringsmärket

- Punkt 2 införs för att ta hänsyn till artikel 51.2.
- Punkt 3 ändras för att stärka bestämmelserna om nationella noteringar på viseringsmärket, jfr arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, avsnitt 2.1.1.6 (punkt 27).
- Punkt 5 ändras för att säkerställa att endast viseringar för en inresa kan utfärdas manuellt.

Artikel 25 – Makulering av ett redan ifyllt viseringsmärke

- Punkt 2 ändras för att ta hänsyn till behovet av att skapa en ordentlig rättslig grund för bästa praxis, i enlighet med rekommendationerna i handledningen om viseringskodexen.

Artikel 26 – Påförande av ett viseringsmärke

- Punkt 2 införs för att ta hänsyn till bestämmelserna i artikel 51.2.

Artikel 28 – Information till andra medlemsstaters centrala myndigheter

- Punkt 2 ändras för att säkerställa att andra medlemsstater underrättas i god tid, jfr kommentarerna till artikel 19.

Artikel 29 – Avslag på ansökan om visering

- Punkt 1 a vii utgår som en följd av avskaffandet av kraven på medicinsk reseförsäkring.
- Punkt 3 ersätts för att lägga till en hänvisning till behovet av att medlemsstaterna tillhandahåller ingående information om överklagandeförfaranden.
- Punkt 4 utgår som en följd av strykningen av den bestämmelse som föreskriver att vissa ärenden ska överlämnas för handläggning i den representerade i stället för i den representerande medlemsstaten.

Artikel 31 – Upphävande och återkallande

- Punkt 4 ändras för att ta hänsyn till ändringen av artikel 13.

Artikel 32 – Viseringsansökningar som i undantagsfall lämnas vid de yttre gränserna

- Rubriken ändras som en följd av införandet av artikel 33.
- Punkt 2 utgår som en följd av avskaffandet av kraven på medicinsk reseförsäkring.

Artikel 33 – Viseringsansökningar som lämnas vid de yttre gränserna inom ramen för en provisorisk ordning

- Dessa bestämmelser har införts för att göra det möjligt för medlemsstaterna att främja korttidsturism. Medlemsstaterna bör ha rätt att utfärda viseringar vid den yttre gränsen inte bara från fall till fall beroende på den berörda tredjelandsmedborgarens individuella situation, utan även på grundval av en provisorisk ordning. Artikel 33 innehåller bestämmelser om anmälan och offentliggörande av de organisatoriska formerna för en provisorisk ordning och fastställer att en utfärdad viserings giltighet bör vara begränsad till den utfärdande medlemsstatens territorium.
- I punkt 6 anges kraven på rapportering från den berörda medlemsstaten.

Artikel 34 – Viseringar som utfärdas till sjömän vid de yttre gränserna

- Punkt 3 införs för att ta hänsyn till bestämmelserna i artikel 51.2.

Artikel 38 – Konsulär organisation och konsulärt samarbete

- I punkt 1 har andra meningen blivit obsolet.
- Punkt 2 b har omformulerats som en följd av upphävandet av den tidigare artikel 41 och av att utkontraktering inte längre betraktas som en ”sista utväg”.
- Punkt 4 ersätts med artikel 8.6.

Artikel 39 – Överenskommelser om representation

- Punkt 1 motsvarar den tidigare artikel 8.1.

- I punkt 2 beskrivs mottagandet och överföringen av akter och uppgifter mellan medlemsstaterna i situationer där en medlemsstat representerar en annan endast när det gäller att ta emot ansökningar och samla in biometriska uppgifter.
- Punkt 3 ändras för att ta hänsyn till avskaffandet av möjligheten för en representerad medlemsstat att kunna kräva att få medverka i ärenden som behandlas inom ramen för överenskommelser om representation.
- Punkterna 4 och 5 motsvarar den tidigare artikel 8.5 och 8.6.
- I punkt 6 fastställs en minimifrist inom vilken den representerade medlemsstaten ska underrätta kommissionen om ingående eller uppsägning av överenskommelser om representation.
- I punkt 7 föreskrivs att de representerande medlemsstaterna samtidigt ska underrätta de andra medlemsstaterna och Europeiska unionens delegation i den berörda jurisdiktionen om ingående eller uppsägning av representationsöverenskommelser.
- Punkt 8 motsvarar den tidigare artikel 8.9.

Artikel 40 – Användning av honorärkonsuler

- I punkt 1 stryks ordet ”också”.

Artikel 41 – Samarbete med externa tjänsteleverantörer

- Den tidigare punkt 3 utgår. Sådan harmonisering är inte möjlig i praktiken, eftersom medlemsstaterna normalt upprättar övergripande avtal med externa tjänsteleverantörer.
- Punkt 5 e ändras som en följd av ändringen av artikel 9.
- Punkt 12 ändras i syfte att ålägga medlemsstaterna att årligen rapportera om sitt samarbete med och sin övervakning av externa tjänsteleverantörer, i enlighet med bilaga IX.

Artikel 42 – Kryptering och säker överföring av uppgifter

- Punkterna 1, 2 och 4 ändras för att ta hänsyn till upphävandet av den tidigare artikel 8.

Artikel 43 – Samarbete mellan medlemsstaterna och kommersiella mellanhänder

- Punkt 1 ändras till följd av strykningen av den tidigare artikel 2.11, dvs. definitionen av kommersiell mellanhänder.
- Punkt 5 andra stycket ändras för att garantera att allmänheten får information om ackrediterade kommersiella mellanhänder.

Artikel 45 – Information till allmänheten

- Punkt 1 c ändras för att ta hänsyn till upphävandet av den tidigare artikel 41.
- Den tidigare punkt 1 e ändras för att ta hänsyn till upphävandet av den tidigare artikel 20.
- Punkt 3 införs för att klargöra att kommissionen ska införa en harmoniserad plattform för den information som ska lämnas enligt artikel 45.1.

- Punkt 4 införs för att klargöra att kommissionen ska upprätta en Schengen-webbplats som innehåller all information av relevans när det gäller ansökningar om visering.

Artikel 46 – Lokalt Schengensamarbete

- I punkt 1 ändras första meningen och led a så att det föreskrivs att harmoniserade förteckningar över styrkande handlingar ska utarbetas inom ramen för det lokala Schengensamarbetet (LSC).
- I punkt 1 ska led b och det sista stycket ändras i linje med den ändrade artikel 14.
- Punkt 2 ändras som en följd av införandet av artikel 45.3.
- Punkt 3 a ändras och föreskriver nu kvartalsvis sammanställning av statistik om viseringar på lokal nivå, samtidigt som en hänvisning till rundresevisering har lagts till.
- Punkt 3 b ändras som en följd av omformuleringen av den första meningen.
- Punkt 7 ändras så att det nu föreskrivs att kommissionen ska upprätta en årsrapport på grundval av de årsrapporter som upprättas inom ramen för det lokala Schengensamarbetet. Kommissionens rapport ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artiklarna 48 – 49 Delegering

- Dessa artiklar införs för att ta hänsyn till bestämmelserna i artikel 290 EUF-fördraget om delegerade akter.

Artikel 50 – Anvisningar om den praktiska tillämpningen av viseringskodexen

- Denna artikel ändras för att ta hänsyn till bestämmelserna i artikel 51.2.

Artikel 51 – Kommittéförfarande

- Denna artikel ändras för att ta hänsyn till de bestämmelser som reglerar utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 52 – Underrättelse

- Punkt 1 g ändras som en följd av ändringen av artikel 38.
- Punkt 2 ändras som en följd av införandet av artikel 45.4.

Artikel 54 – Övervakning och utvärdering

- Det rör sig här om standardbestämmelser om utvärdering och övervakning av tillämpningen av rättsakter.

Artikel 55 – Ikraftträdande

- Detta är standardbestämmelsen om ikraftträdande och direkt tillämplighet. Förordningen ska inte börja tillämpas förrän sex månader efter ikraftträdandet, med undantag av artikel 51.2, som ska tillämpas tre månader efter ikraftträdandet för att

göra det möjligt att anta genomförandeakter i enlighet med artiklarna 24, 26, 32 och 50.

Bilagor

- Bilaga I ersätts
- Bilaga V:
 - den tidigare punkt 7, rörande medicinsk reseförsäkring, utgår,
 - en ny punkt 10 läggs till för att täcka fall där en ansökan om visering för flygplatstransitering avslås.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

~~om införande av en gemenskapskodex~~ ☒ ~~unionskodexen~~ ☒ om viseringar
(viseringskodex)

(omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om ~~upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ Europeiska unionens funktionssätt ☒, särskilt artikel ~~62~~ ☒ 77 ☒ .2 a ~~och b ii~~,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁰,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

↓ ny

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) No 810/2009¹¹ har vid flera tillfällen varit föremål för betydande ändringar. Eftersom det nu är aktuellt att göra ytterligare ändringar bör förordningen omarbetas för att undvika oklarheter.

↓ 810/2009 skäl 1 (anpassad)

~~Enligt artikel 61 i fördraget bör upprättandet av ett område med fri rörlighet för personer åtföljas av åtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring.~~

↓ 810/2009 skäl 2 (anpassad)

~~Enligt artikel 62.2 i fördraget ska genom åtgärder som avser passage av medlemsstaternas yttre gränser fastställas regler om visering för vistelser som inte är avsedda att vara längre än tre månader, inbegripet förfaranden och villkor för medlemsstaternas utfärdande av viseringar.~~

¹⁰ EUT [...].

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

↓ ny

- (2) Den unionspolicy på viseringsområdet som möjliggör vistelser på upp till 90 dagar under en period på 180 dagar är ett grundläggande element i skapandet av ett gemensamt område utan inre gränser. De gemensamma bestämmelserna om villkor och förfaranden för utfärdande av viseringar bör bygga på principen om solidaritet och ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna.

↓ 810/2009 skäl 3 (anpassad)

- (3) ~~När det gäller viseringspolitik är införandet av ett gemensamt regelverk, särskilt genom konsolidering och utveckling av regelverket (relevanta bestämmelser i Schengenkonventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985¹² och i de gemensamma konsulära anvisningarna¹³ ett av de viktigaste inslagen för~~
☒ Förordning (EG) nr 810/2009 syftar bland annat till ☒ att ytterligare utveckla den gemensamma viseringspolitiken som en del av ett mångsidigt system ~~som syftar till att~~
☒ och därigenom ☒ underlätta lagligt resande och ta itu med olaglig invandring genom ytterligare harmonisering av ~~nationell lagstiftning och hanteringsförfaranden vid lokala konsulära beskickningar¹⁴, som det definieras i Haagprogrammet.~~
~~strengthening freedom, security and justice in the European Union¹⁴.~~

↓ 810/2009 skäl 8 (anpassad)

- (4) ~~Förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, bör~~ ☒ Den bör också säkerställa att ☒ viseringar för flera inresor ☒ under vissa förutsättningar kan ☒ utfärdas för att minska den administrativa bördan vid medlemsstaternas konsulat och underlätta ett smidigt resande för personer som reser ofta eller regelbundet. Sökande vilkas integritet och pålitlighet konsulaten känner till bör så långt möjligt komma i åtnjutande av ett förenklat förfarande.

↓ ny

- (5) Förordning (EG) nr 810/2009 förtydligade och förenklade den rättsliga ramen och bidrog i stor utsträckning till att modernisera och standardisera viseringsförfarandena. Det har dock visat sig att vissa bestämmelser som syftade till att förenkla förfarandena i enskilda fall på grundval av subjektiva kriterier inte tillämpas i den utsträckning som var avsett.
- (6) En smart viseringspolitik bör leda till kontinuerlig säkerhet vid de yttre gränserna, och samtidigt garantera att Schengenområdet fungerar väl och bidrar till att underlätta lagligt resande. De gemensamma viseringspolitiken bör bidra till att skapa tillväxt och vara förenlig med annan unionspolitik, till exempel när det gäller yttre förbindelser, handel, utbildning, kultur och turism.
- (7) För att främja rörlighet och underlätta för tredjelandsmedborgare som besöker nära anhöriga som är unionsmedborgare och som är bosatta i den medlemsstat där de är medborgare, och för personer som är nära anhöriga till unionsmedborgare som är

¹² ~~EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.~~

¹³ ~~EUT C 326, 22.12.2005, s. 1.~~

¹⁴ ~~EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.~~

bosatta i ett tredjeland, och som tillsammans med unionsmedborgaren vill besöka den medlemsstat i vilken denna är medborgare, bör denna förordning föreskriva vissa förenklingar av förfarandet.

- (8) Åtminstone samma förenklingar bör beviljas familjemedlemmar i situationer som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG, i enlighet med artikel 5.2 i det direktivet¹⁵.
- (9) Åtskillnad bör göras mellan förstagångssökande och personer som har beviljats visering tidigare och som finns registrerade i informationssystemet för viseringar (VIS), i syfte att förenkla förfarandet för registrerade resenärer och samtidigt bemöta risken för irreguljär invandring och de farhågor i säkerhetshänseende som vissa resenärer ger upphov till. Denna distinktion bör återspeglas i alla skeden av förfarandet.
- (10) Det bör presumeras att sökande som är registrerade i VIS och som har erhållit och på ett lagligt sätt använt sig av två viseringar inom de 12 månader som föregått ansökan uppfyller inresevillkoren med avseende på irreguljär invandring och kravet på att ha tillräckliga medel för uppehållet. Denna presumtion bör dock kunna kullkastas i enskilda fall där de behöriga myndigheterna konstaterar att ett eller flera av dessa villkor inte är uppfyllda.
- (11) Bedömningen av huruvida en utfärdad visering har använts på ett lagligt sätt bör baseras på vissa särskilda faktorer, såsom respekten för den tillåtna vistelseperioden, viseringens territoriella giltighet och bestämmelserna om tillträde till arbetsmarknaden och utövandet av ekonomisk verksamhet.

↓ 810/2009 skäl 5 (anpassad)
⇒ ny

- (12) Det är nödvändigt att införa regler om transitering genom det internationella transitområdet på flygplatser för att bekämpa ~~olaglig~~ ☒ irreguljär ☒ invandring. ~~Medborgare från tredjeländer som finns upptagna på~~ ⇒ Därför bör det upprättas ☒ En gemensam förteckning ⇒ över tredjeländer vars medborgare ☒ bör därför vara skyldiga att ha inneha visering för flygplatstransitering. ~~I akuta situationer med massiv~~ ⇒ När en medlemsstat upplever en plötslig och betydande ☒ tillströmning av ~~olagliga~~ ☒ irreguljära ☒ invandrare, bör ~~medlemsstaterna~~ ☒ den ☒ dock ges möjlighet att ~~ställa ett sådant krav för medborgare i andra tredjeländer~~ ☒ ha möjlighet att införa ett provisoriskt krav på visering för flygplatstransitering för medborgare i ett visst tredjeland ☒ ~~än de som anges i den gemensamma förteckningen. Medlemsstaternas enskilda beslut bör ses över årligen.~~ ⇒ Villkor och förfaranden bör fastställas för att säkerställa att tillämpningen av denna åtgärd är begränsad i tiden och att den, i enlighet med proportionalitetsprincipen, inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet. Krav på visering för flygplatstransitering bör endast omfatta den särskilda situation som ledde till att åtgärden infördes. ☒

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

↓ ny

- (13) Innehavare av viseringar och uppehållstillstånd som utfärdats av vissa länder bör vara undantagna från kravet på visering för flygplatstransitering.
- (14) Det bör vara klart vilken medlemsstat som är behörig att pröva en viseringsansökan, särskilt om den planerade vistelsen omfattar flera medlemsstater.
- (15) Viseringssökande bör kunna ge in en ansökan i det land där de är bosatta, även om den medlemsstat som är behörig enligt de allmänna bestämmelserna inte är vare sig närvarande eller representerad i det landet.
- (16) Det bör säkerställas av viseringsinnehavare vars resehandlingar går förlorade eller blir stulna under en vistelse på en medlemsstats territorium behandlas på ett harmoniserat sätt.

↓ 810/2009 skäl 9

- (17) På grund av registreringen av biometriska kännetecken i Informationssystemet för viseringar (VIS), som upprättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008¹⁶ ~~av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen)~~, bör det vara ett grundkrav för ansökan om visering att sökanden finner sig personligen, åtminstone vid den första ansökan.

↓ 810/2009 skäl 10

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

- (18) För att underlätta förfarandet vid en efterföljande viseringsansökan, bör det vara möjligt att kopiera fingeravtryck från den första registreringen i VIS inom en period av 59 månader. Efter denna period bör fingeravtrycken tas på nytt.

↓ 810/2009 skäl 11 (anpassad)

- (19) Varje handling, uppgift eller biometriskt kännetecken som mottas av en medlemsstat under ett viseringsansökningsförfarande ~~ska~~ ☒ bör ☒ anses vara en konsulär handling enligt Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963 och ~~ska~~ ☒ bör ☒ behandlas på lämpligt sätt ☒ i enlighet med detta ☒.

↓ 810/2009 skäl 12

- (20) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ~~av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter~~¹⁷ är tillämpligt på medlemsstaterna vid behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

↓ ny

- (21) Det bör fastställas frister för de olika etapperna i förfarandet, särskilt för att göra det möjligt för resenärer att planera och undvika högsäsong på konsulaten.
- (22) Medlemsstaternas konsulat bör ta ut samma avgift för handläggning av viseringsansökningar. De personkategorier som omfattas av befrielse från viseringsavgift bör vara enhetliga och tydligt definierade. Medlemsstaterna bör ha rätt att bevilja befrielse från viseringsavgift i enskilda fall.
- (23) Sökande bör inte vara skyldiga att lägga fram bevis för en medicinsk reseförsäkring när de ger in en ansökan om visering för kortare vistelse, eftersom ett sådant krav lägger en alltför stor börda på de viseringssökande och det inte finns några bevis för att innehavare av visering för kortare vistelse utgör en större risk när det gäller medlemsstaternas medicinska kostnader än tredjelandsmedborgare som är undantagna från kravet på visering.
- (24) Yrkes-, kultur- och sportorganisationer, samt ackrediterade kommersiella mellanhänder bör tillåtas ge in ansökningar på vissa sökandes vägnar.
- (25) Bestämmelserna om bland annat tilläggsfrist, ifyllande av viseringsmärket samt makulering av ett redan ifyllt viseringsmärke bör förtydligas.
- (26) Viseringar för flera inresor med lång giltighet bör utfärdas i enlighet med objektivt fastställda kriterier. Giltigheten av en visering för flera inresor bör kunna sträcka sig utöver giltigheten av den resehandling i vilken den har påförts.
- (27) Ansökningsformläret bör vara utformat på ett sätt som tar hänsyn till den fortsatta utvecklingen av VIS. Medlemsstaterna bör i möjligaste mån tillåta att ansökningsformlären fylls i och lämnas in på elektronisk väg, och godta faksimil eller kopior av styrkande handlingar. Originalhandlingar bör endast krävas i särskilda fall.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (OJ L 281, 23.11.1995, p. 31).

- (28) Standardformuläret för underrättelse om avslag på viseringsansökan eller upphävande eller återkallande av visering bör inkludera en särskild grund för avslag på en ansökan om flygplatstransitering och säkerställa att den berörda personen vederbörligen informeras om förfarandena för överklagande.
- (29) Bestämmelserna om utbyte av information mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i syfte att utfärda viseringar till sjömän vid de yttre gränserna och det formulär som ska fyllas i för detta ändamål bör vara så enkelt och tydligt som möjligt.
- (30) Utfärdande av viseringar vid de yttre gränserna bör i princip endast ske i undantagsfall. För att göra det möjligt för medlemsstaterna att främja korttidsturism, bör de emellertid ha rätt att utfärda viseringar vid de yttre gränserna på grundval av ett provisoriskt system och efter underrättelse om och offentliggörande av systemets organisatoriska former. Sådana system bör vara tillfälliga till sin natur och giltigheten av de viseringar som utfärdas bör vara begränsad till den utfärdande medlemsstatens territorium.

↓ 810/2009 skäl 6 (anpassad)

⇒ ny

- (31) Arrangemangen för att ta emot sökande bör vara utformade på ett sätt som visar vederbörlig respekt för den mänskliga värdigheten. Handläggningen av viseringsansökningar bör genomföras på ett professionellt och respektfullt sätt och ~~sta i proportion till~~ ⇒ inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå ⇐ de eftersträfvade målen.

↓ 810/2009 skäl 7 (anpassad)

⇒ ny

- (32) Medlemsstaterna bör se till att kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls allmänheten håller hög standard och följer god administrativ praxis. De bör avdela utbildad personal i lämpligt antal samt tillräckliga resurser för att i möjligaste mån underlätta viseringsansökningsförfarandet. Medlemsstaterna bör se till att ~~principen om en enda kontaktpunkt tillämpas för alla sökande~~ ⇒ viseringssökande endast behöver infinna sig på en plats för att lämna in sin ansökan. Detta bör emellertid inte påverka möjligheten att göra en personlig intervju med sökanden. ⇐

↓ 810/2009 skäl 13 (anpassad)

⇒ ny

- (33) ~~För att underlätta förfarandet bör~~ ☒ Förordning (EG) nr 810/2009 föreskriver ☒ flera olika ~~samarbetsformer~~ former för samarbete ~~överbägas, t.ex. begränsad representation, samlokalisering, gemensamma ansökningssentrum, honorärkonsuler och samarbete med externa tjänsteleverantörer, varvid hänsyn särskilt bör tas till uppgiftsskyddskraven i direktiv 95/46/EG.~~ ☒ mellan medlemsstaterna, i syfte dels att göra det möjligt för medlemsstaterna att samordna resurser, dels att förbättra den konsulära täckningen till nytta för de sökande ☒. ~~I enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning bör medlemsstaterna själva kunna bestämma vilken typ av organisationsstruktur de kommer att använda i olika tredjeländ~~ ⇒ Flexibla bestämmelser bör införas för att göra det möjligt för medlemsstaterna att optimera resurssamordningen och stärka den konsulära täckningen. Samarbetet mellan

medlemsstaterna (s.k. viseringscentrum för Schengenområdet) bör kunna ta sig vilken form som helst som är anpassad till de lokala förhållandena och syftar till att öka konsulatens geografiska täckning, minska medlemsstaternas kostnader, synliggöra Europeiska unionen och förbättra den service som erbjuds viseringssökande. ⇐

↓ 810/2009 skäl 4 (anpassad)

⇒ ny

- (34) Medlemsstaterna bör för viseringsändamål vara närvarande eller företrädna i alla tredjeländer vilkas medborgare är skyldiga att inneha visering. ⇒ Medlemsstaterna bör sträva efter att utvidga den konsulära täckningen ⇐. Medlemsstater som saknar eget konsulat i ett bestämt tredjeland eller i en viss del av ett bestämt tredjeland bör ☒ därför ☒ bemöda sig om att ingå överenskommelser om representation för att undvika en orimligt stor ansträngning från de viseringssökandes sida för att få tillgång till ett konsulat.

↓ ny

- (35) Överenskommelser om representation bör vara smidiga och hinder för att ingå sådana överenskommelser mellan medlemsstaterna bör undvikas. Den representerande medlemsstaten bör vara ansvarig för hela handläggningen av viseringsansökningar, utan inblandning av den representerade medlemsstaten.

↓ 810/2009 skäl 14

⇒ ny

- (36) Bestämmelser måste antas för situationer där en medlemsstat beslutar att samarbeta med en extern tjänsteleverantör för mottagande av ansökningar. ~~Ett sådant beslut kan fattas om samarbete med andra medlemsstater i form av representation, begränsad representation, samlokalisering eller ett gemensamt ansökningscentrum visar sig olämpligt för den berörda medlemsstaten under särskilda omständigheter eller av skäl som rör lokala förhållanden. Denna typ av arrangemang bör överensstämma med de allmänna principerna för utfärdandet av viseringar och kraven på skydd av uppgifter i direktiv 95/46/EG bör respekteras. Dessutom bör behovet av att undvika visashopping beaktas vid fastställandet och genomförandet av sådana arrangemang.~~

↓ 810/2009 recital 15

~~Om en medlemsstat har beslutat att samarbeta med en extern tjänsteleverantör, bör den bibehålla möjligheten för samtliga sökande att lämna in ansökningar direkt vid dess diplomatiska eller konsulära beskickningar.~~

↓ 810/2009 skäl 16 (anpassad)

⇒ ny

- (37) En medlemsstat bör samarbeta med en extern tjänsteleverantör på grundval av ett rättsligt instrument, som bör innehålla bestämmelser om ~~dess~~ ☒ den senares ☒ exakta ansvar, om ☒ medlemsstatens ☒ direkta och fullständiga tillgång till ~~dess~~ ☒ den externa tjänsteleverantörens ☒ lokaler, information till de sökande, sekretess och om omständigheter, villkor och förfaranden för att tillfälligt upphäva eller säga

upp samarbetet. ⇒ Medlemsstaterna bör årligen rapportera till kommissionen om samarbetet med externa tjänsteleverantörer, inbegripet övervakningen av tjänsteleverantörerna. ⇐

↓ 810/2009 skäl 17

~~Genom att möjliggöra för medlemsstaterna att samarbeta med externa tjänsteleverantörer för mottagande av ansökningar, samtidigt som man fastställer principen om en enda kontaktpunkt för ingivandet av ansökningar, införs genom denna förordning ett undantag från den allmänna principen om att en sökande måste infinna sig personligen vid en diplomatisk eller konsulär beskickning. Detta påverkar inte möjligheten att kalla sökanden till en personlig intervju.~~

↓ 810/2009 skäl 19

⇒ ny

- (38) Statistiska uppgifter är ett viktigt hjälpmedel när det gäller att övervaka migrationsrörelser och kan fungera som ett effektivt styrverktyg. Därför bör sådana uppgifter regelbundet sammanställas i ett gemensamt format. ⇒ Detaljerade uppgifter om viseringar bör samlas in i syfte att sammanställa jämförande statistik och därigenom möjliggöra evidensbaserad utvärdering av genomförandet av denna förordning. ⇐
-

↓ 810/2009 skäl 23 (anpassad)

⇒ ny

- (39) ☒ Allmänheten bör ges tillgång till all information som är av relevans i samband med en ansökan om visering, samtidigt som arbetet för att synliggöra och skapa en enhetlig bild av viseringspolitiken bör stärkas. Därför bör man skapa en gemensam webbplats för frågor rörande viseringar till Schengenområdet ~~☒ för att förbättra synligheten och skapa en enhetlig bild av den gemensamma viseringspolitiken~~ ⇒ och en gemensam modell för medlemsstaternas information till allmänheten ⇐. ~~Genom en sådan webbplats får allmänheten tillgång till all relevant information som rör ansökan om visering.~~
-

↓ 810/2009 skäl 18

- (40) Det lokala Schengensamarbetet är avgörande för en harmoniserad tillämpning av den gemensamma viseringspolitiken och för en korrekt bedömning av migrations- och/eller säkerhetsrisker. Med hänsyn till skillnaderna i lokala förhållanden, bör den praktiska tillämpningen av särskilda rättsliga bestämmelser bedömas av medlemsstaternas diplomatiska och konsulära beskickningar på individuella platser för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna för att förhindra visashopping och skillnader i behandlingen av viseringssökande.
-

↓ ny

- (41) Om det inte finns någon harmoniserad förteckning över styrkande handlingar på en viss plats, står det medlemsstaterna fritt att fastställa exakt vilka styrkande handlingar

som viseringssökanden ska lämna in för att bevisa att inresevillkoren enligt denna förordning är uppfyllda. När det finns en sådan harmoniserad förteckning över styrkande handlingar bör medlemsstaterna, för att underlätta för de sökande, ha möjlighet att göra vissa undantag från denna förteckning i samband med att stora internationella evenemang organiseras på deras territorium. Dessa evenemang bör vara storskaliga och av särskild betydelse på grund av deras verkningar för turism och kultur, till exempel internationella utställningar eller sportmästerskap.

↓ 810/2009 skäl 27

- (42) När en medlemsstat står som värd för de olympiska och paralympiska spelen, bör en särskild ordning som underlättar utfärdandet av viseringar till medlemmar av den olympiska familjen tillämpas.

↓ 810/2009 skäl 20

~~De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹⁸.~~

↓ 810/2009 skäl 21

~~Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta ändringar av bilagorna till denna förordning. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.~~

↓ 810/2009 skäl 22

~~För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning på operativ nivå, bör anvisningar utarbetas om den praxis och de förfaranden som medlemsstaterna ska följa när de handlägger viseringsansökningar.~~

↓ ny

- (43) För att den gemensamma förteckningen över tredjeländer vars medborgare måste inneha visering för flygplatstransitering när de passerar genom det internationella transitområdet på flygplatser inom medlemsstaternas territorium ska kunna anpassas till nya förutsättningar, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under förberedelsearbetet, också på expertnivå.

- (44) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bland annat när det gäller praxis och förfaranden som medlemsstaterna ska följa vid handläggning av viseringsansökningar, förteckningar över styrkande handlingar som ska användas i varje jurisdiktion, obligatoriska uppgifter på viseringsmärket och bestämmelser om utfärdande av viseringar till sjömän vid gränserna, bör

¹⁸ EUT L 184, 17.7.1999, s. 23.

kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁹. Granskningsförfarandet bör tillämpas vid antagandet av sådana genomförandeakter.

↓ 810/2009 skäl 26 (anpassad)

- (45) Bilateral avtal som ingåtts mellan ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ och tredjeländer i syfte att underlätta handläggningen av ansökningar om visering får avvika från bestämmelserna i denna förordning.

↓ 810/2009 skäl 30

- (46) Villkoren för inresa på medlemsstaternas territorium eller utfärdande av viseringar påverkar inte nu gällande bestämmelser om erkännande av resedokuments giltighet.

↓ 810/2009 skäl 28 (anpassad)

⇒ ny

- (47) Eftersom målet för denna förordning, nämligen fastställande av ~~förfaranden och~~ ⇒ gemensamma ⇐ villkor och ☒ förfaranden ☒ för utfärdande av viseringar för ~~transitering genom eller för~~ vistelser på medlemsstaternas territorium som inte är avsedda att vara längre än ~~tre månader~~ ☒ 90 dagar ☒ under en ~~sexmånadersperiod~~ ☒ 180-dagarsperiod ☒, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på ~~gemenskapsnivå~~ ☒ unionsnivå ☒, kan ~~gemenskapen~~ vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget ☒ om Europeiska unionen (EU-fördraget) ☒. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

↓ 810/2009 skäl 29 (anpassad)

⇒ ny

- (48) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns framför allt i ~~den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.~~ ⇒ Förordningen syftar särskilt till att garantera full respekt för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter och barnets rättigheter, som det hänvisas till i artikel 7, artikel 8 respektive artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⇐.

↓ 810/2009 skäl 31 (anpassad)

⇒ ny

- (49) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om ~~upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ Europeiska unionens funktionssätt fogade protokoll ☒ nr 22 ☒ om Danmarks ställning deltar Danmark

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

inte i rådets beslut om antagande av denna förordning och är inte bundet av förordningen eller underkastat tillämpningen av denna. Eftersom denna förordning utgör en utveckling av Schengenregelverket ~~på grundval av bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,~~ måste Danmark i enlighet med artikel 4 i det protokollet inom en tid av sex månader efter det att rådet har ~~antagit~~ ⇒ fattat beslut om ⇐ denna förordning besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

↓ 810/2009 skäl 32

- (50) När det gäller Island och Norge innebär denna förordning, i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och vidareutvecklingen av Schengenregelverket, en vidareutveckling av bestämmelser i Schengenregelverket²⁰ vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG²¹ ~~om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.~~

↓ 810/2009 skäl 33 (anpassad)

~~En överenskommelse bör träffas för att möjliggöra att Islands och Norges företrädare associeras till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter enligt denna förordning. En sådan överenskommelse har planerats i den skriftväxling mellan Europeiska unionens råd och Island och Norge om de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter²² som finns i bilagan till ovannämnda avtal. Kommissionen har lagt fram ett utkast till rekommendation till rådet i syfte att förhandla om denna överenskommelse.~~

↓ 810/2009 skäl 34

- (51) När det gäller Schweiz innebär denna förordning, i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket²³, en vidareutveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG²⁴ ~~om ingående av det avtalet.~~

²⁰ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

²¹ Rådets beslut av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

²² ~~EUT L 176, 10.7.1999, s. 53.~~

²³ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

²⁴ Rådets beslut av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

↓ 810/2009 skäl 35 (anpassad)

⇒ ny

- (52) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 ~~B~~ i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut ~~2008/261/EG~~ 2011/350/EU²⁵ om ~~undertecknande~~ ⇒ ingående ⇐ av det protokollet.

↓ 154/2012 skäl 11

- (53) När det gäller Cypern utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3(~~12~~) i 2003 års anslutningsakt.

↓ 154/2012 skäl 12

- (54) När det gäller Bulgarien och Rumänien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 4(~~12~~) i 2005 års anslutningsakt.

↓ ny

- (55) När det gäller Kroatien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt.

↓ 810/2009 skäl 36

- (56) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ~~av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket~~²⁶. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Förenade kungariket.

²⁵ ~~EUT L 83, 26.3.2008, s. 3. Rådets beslut av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).~~

²⁶ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EUT L 131, 1.6.2000, s. 43).

↓ 810/2009 skäl 37 (anpassad)

- (57) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ~~av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket~~²⁷. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Irland.
-

↓ 810/2009 skäl 38 (anpassad)

~~Denna förordning innehåller, med undantag för artikel 3, bestämmelser som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med det regelverket i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt och i den mening som avses i artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.~~

↓ 810/2009

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

↓ 610/2013 artikel 6.1 (anpassad)

1. Genom denna förordning inrättas ~~förfaranden och villkor~~ ☒ villkor och förfaranden ☒ för utfärdande av viseringar för ~~transitering genom medlemsstaternas territorium eller för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium~~ som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
-

↓ 810/2009 (anpassad)

2. Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas på alla tredjelandsmedborgare som är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 539/2001 ~~av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna, och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav~~,²⁸ utan att detta ska påverka

²⁷ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, p. 20).

²⁸ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna, och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).

a) rätten till fri rörlighet för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till unionsmedborgare,

b) samma rätt för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar som, enligt avtal mellan å ena sidan ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ och dess medlemsstater och, å andra sidan, dessa tredjeländer, har samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare och deras familjemedlemmar.

3. 3. I denna förordning förtecknas ~~också~~ de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering för flygplatstransitering, genom undantag från principen om fri transitering som fastställs i bilaga 9 till Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart, samt fastställer ~~förfaranden och villkor~~ ☒ villkor och förfaranden ☒ för utfärdande av viseringar för transitering genom de internationella transitområdena på medlemsstaternas flygplatser.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. tredjelandsmedborgare: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel ~~17.1~~ ☒ 20.1 ☒ i ☒ EUF ☒ - fördraget,
2. visering: ett tillstånd som utfärdats av en medlemsstat för

↓ 610/2013 artikel 6.2 (anpassad)

- a) ~~transitering genom eller~~ en planerad vistelse inom medlemsstaternas territorium som inte varar mer än 90 dagar under en 180-dagarsperiod, ☒ eller ☒

↓ 810/2009

- b) transitering genom de internationella transitområdena på flygplatser i medlemsstaterna,
3. enhetlig visering: visering som gäller inom medlemsstaternas hela territorium,
 4. visering med territoriellt begränsad giltighet: visering som endast är giltig för en eller flera men inte alla medlemsstaters territorium,
 5. visering för flygplatstransitering: visering som är giltig för transitering genom de internationella transitområdena på en eller flera av medlemsstaternas flygplatser,

↓ ny

6. rundresevisering: en visering av den typ som definieras i artikel 3.2 i [förordning nr.../...],

7. nära anhöriga: maka/make, barn, föräldrar, andra vårdnadshavare, far- och morföräldrar samt barnbarn.

8. VIS-registrerad sökande: en sökande vars uppgifter finns registrerade i informationssystemet för viseringar,

9. VIS-registrerad regelbundet resande: en viseringssökande som är registrerad i informationssystemet för viseringar och som har beviljats två viseringar inom de tolv månader som föregått ansökan,

↓ 810/2009

⇒ ny

~~10.~~ viseringsmärke: den enhetliga utformning av viseringar som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1683/95 ~~av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar~~²⁹,

~~11.~~ erkänd resehandling: resehandling som erkänns av en eller flera medlemsstater för ⇒ passage av de yttre gränserna och ⇐ påförande av viseringar ⇒ , i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU³⁰ ⇐ ,

↓ ny

12. giltig resehandling: en resehandling som inte är en efterbildning eller förfalskning och vars giltighetsperiod, såsom denna definieras av den utfärdande myndigheten, inte har löpt ut,

↓ 810/2009

⇒ ny

~~13.~~ separat blad för påförande av visering: enhetlig modell för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet i enlighet med rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 ~~om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet~~³¹,

~~14.~~ konsulat: en medlemsstats diplomatiska beskickning eller en medlemsstats konsulat som har tillstånd att utfärda viseringar och som förestås av en karriärkonsul enligt Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963,

~~15.~~ ansökan: viseringsansökan,

~~11. kommersiell mellanhand: en privat byrå som tillhandahåller administrativa tjänster, transportbolag eller resebyrå (researrangör och återförsäljare).~~

↓ ny

16. sjöman: en person som är anställd eller anlitad eller i någon funktion arbetar ombord på ett fartyg som omfattas av 2006 års ILO-konvention om arbete till sjöss.

²⁹ Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).

³⁰ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU av den 25 oktober 2011 om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (EUT L 287, 4.11.2011, s. 9).

³¹ Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EUT L 53, 23.2.2002, s. 4).

↓ 810/2009

⇒ ny

AVDELNING II

VISERING FÖR FLYGPLATSTRANSITERING

Artikel 3

Tredjelandsmedborgare som är skyldiga att inneha visering för flygplatstransitering

1. Medborgare i de tredjeländer som förtecknas i bilaga ~~IV~~ III ska vara skyldiga att inneha visering för flygplatstransitering när de passerar genom de internationella transitområdena på flygplatser som är belägna på medlemsstaternas territorium.

↓ ny

2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 48 i fråga om ändringar av förteckningen över tredjeländer i bilaga III.

Om det uppstår risker som kräver brådskande åtgärder, ska det förfarande som föreskrivs i artikel 49 tillämpas på delegerade akter som antas i enlighet denna punkt.

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

3. ~~I akuta situationer med massiv oregel~~ ☒ Vid en plötslig och betydande ☒ tillströmning av ~~irreguljära~~ ☒ irreguljära ☒ invandrare, ~~enskilda~~ ☒ en ☒ medlemsstat ~~er~~ kräva att andra medborgare i tredjeländer än de som avses i punkt 1 innehar visering för flygplatstransitering när de passerar genom de internationella transitområdena på flygplatser inom ~~deras~~ ☒ dess ☒ territorium. ~~Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana beslut innan de träder i kraft och om tillbakadragande av ett sådant krav på visering för flygplatstransitering.~~ ☒ Varaktigheten av en sådan åtgärd ska inte överstiga 12 månader. Omfattningen och varaktigheten av kravet på visering för flygplatstransitering ska inte överstiga vad som är absolut nödvändigt för att möta den plötsliga och betydande tillströmningen av irreguljära invandrare. ☒

↓ ny

4. En medlemsstat som planerar att införa krav på visering för flygplatstransitering i enlighet med punkt 3, ska så snart som möjligt underrätta kommissionen, och därvid tillhandahålla följande information:

- (a) Skälet för det planerade införandet av krav på visering för flygplatstransitering, och uppgifter som styrker den plötsliga och betydande tillströmningen av irreguljära invandrare.
- (b) Omfattningen och varaktigheten av det planerade införandet av krav på visering för flygplatstransitering.

5. Efter underrättelse från den berörda medlemsstaten i enlighet med punkt 4, kan kommissionen avge ett yttrande.

6. Medlemsstaten får förlänga tillämpningen av kravet på visering för flygplatstransitering en gång, om ett upphävande av kravet skulle leda till en betydande tillströmning av irreguljära invandrare. Punkt 3 ska vara tillämplig vid en sådan förlängning.

7. Kommissionen ska på årlig basis underrätta Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna artikel.

↓ 810/2009

~~3. Inom ramen för den kommitté som avses i artikel 52.1 ska dessa underrättelser ses över årligen för att överföra det berörda tredjelandet till förteckningen i bilaga IV.~~

~~4. Om tredjelandet inte överförs till förteckningen i bilaga IV, får den berörda medlemsstaten, under förutsättning att villkoren i punkt 2 är uppfyllda, behålla eller dra tillbaka kravet på visering för flygplatstransitering.~~

↓ 810/2009

⇒ ny

58. Följande personkategorier ska vara undantagna från kravet på visering för flygplatstransitering i punkterna 1 och 3:

a) Innehavare av giltig enhetlig visering, ⇒ rundresevisering ⇐, nationell visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd som utfärdats av en medlemsstat.

↓ 154/2012 artikel 1

⇒ ny

(b) Tredjelandetsmedborgare med giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av en medlemsstat som inte deltar i antagandet av denna förordning eller av en medlemsstat som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, eller med något av de giltiga uppehållstillstånd, som finns upptagna på förteckningen i bilaga ~~IV~~, som utfärdats av Andorra, Kanada, Japan, San Marino eller Förenta staterna, som garanterar innehavarens ovillkorliga rätt till återinresa ⇒, eller med ett uppehållstillstånd för de karibiska delarna av Konungariket Nederländerna (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius och Saba) ⇐.

(c) Tredjelandetsmedborgare med giltig visering för en medlemsstat som inte deltar i antagandet av denna förordning, för en medlemsstat som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, ⇒ för ett land som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för ⇐ Kanada, Japan eller Förenta staterna, ⇒ eller innehavare av en giltig visering för ⇐ de karibiska delarna av Konungariket ⇒ Nederländerna (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius och Saba), ⇐ när de reser till det utfärdande landet eller till ett annat tredjeland, eller när de återvänder från det utfärdande landet efter att ha använt viseringen.

↓ 810/2009

⇒ ny

(d) Familjemedlemmar till medborgare i unionen i enlighet med artikel ~~1.2 a~~ ⇒ 3 i direktiv 2004/38/EG ⇐.

(e) Innehavare av diplomatpass ⇒, tjänstepass, officiella pass eller specialpass ⇐.

(f) Flygbesättningsmedlemmar som är medborgare i en stat som är avtalspart i Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart.

↓ ny

9. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 48 i fråga om ändringar av förteckningen i bilaga IV över giltiga uppehållstillstånd som ger innehavaren rätt att transitera genom medlemsstaters flygplatser utan visering för flygplatstransering.

↓ 810/2009 (anpassad)
⇒ ny

AVDELNING III

~~FÖRFARANDE OCH VILLKOR~~ OCH FÖRFARANDE FÖR UTFÄRDANDE AV VISERING

KAPITEL I

MYNDIGHETER SOM MEDVERKAR VID FÖRFARANDE I SAMBAND MED ANSÖKNINGAR

Artikel 4

Myndigheter som är behöriga att handlägga viseringsansökningar

1. Ansökningar ska prövas av och beslut fattas av konsulatet.
2. Med avvikelse från punkt 1 får ansökningar prövas och beslut fattas vid medlemsstaternas yttre gränser av de myndigheter som ansvarar för personkontroller i enlighet med artiklarna ~~35~~32 , 33 och ~~36~~34.
3. I medlemsstaternas utomeuropeiska territorier får ansökningar prövas av och beslut fattas av de myndigheter som den berörda medlemsstaten utser.
4. En medlemsstat kan begära att andra myndigheter än de som anges i punkterna 1 och 2 ska medverka vid prövningen av och vid beslut om ansökningar.
5. En medlemsstat kan begära att konsulteras eller underrättas av en annan medlemsstat i enlighet med artiklarna ~~22~~19 och ~~31~~28.

Artikel 5

Medlemsstat som är behörig att pröva en ansökan

1. Den medlemsstat som är behörig att pröva och besluta om en ansökan om enhetlig visering ska vara
 - a) den medlemsstat vars territorium är det enda målet för resan eller resorna,
 - (b) om besöket omfattar fler än ett mål, eller om flera separata besök ska göras inom en period på två månader, den medlemsstat vars territorium utgör huvudmålet för resan eller resorna vad avser vistelsens längd ~~eller syfte~~, , räknat i dagar ; eller

(c) om inget huvudmål kan fastställas, den medlemsstat vars yttre gräns den sökande avser att passera för att resa in på medlemsstaternas territorium.

~~42. Medlemsstaterna ska samarbeta för att förhindra att en ansökan inte kan prövas eller att beslut inte kan fattas på grund av att~~ ☒ Om ☒ den medlemsstat som är behörig enligt punkterna 1-3 ☐ a eller b ☐ inte är närvarande eller saknar representation i det tredjeland där sökanden lämnar in ansökan i enlighet med artikel 6, ☐ har sökanden rätt att lämna in ansökan ☐

↓ ny

a) vid konsulatet för en av de medlemsstater som planeras besökas,

b) vid konsulatet för den medlemsstat där den första inresan äger rum, om led a inte är tillämpligt,

c) vid konsulatet för någon av de medlemsstater som finns närvarande i det berörda landet, i alla andra fall.

↓ 810/2009

3. Den medlemsstat som är behörig att pröva och besluta om en ansökan om en visering för flygplatstransitering ska vara

a) den medlemsstat på vars territorium flygplatsen är belägen, om det rör sig om en enstaka flygplatstransitering, eller

b) den medlemsstat på vars territorium den första transitflygplatsen är belägen, vid två eller flera transiteringar.

Artikel 6

Konsulär territoriell behörighet

1. En viseringsansökan ska prövas och beslutas av konsulatet för den behöriga medlemsstat inom vars jurisdiktion sökanden är lagligt bosatt.

2. Ett konsulat för den behöriga medlemsstaten ska pröva och fatta beslut om en ansökan som lämnats in av en tredjelandsmedborgare som lagligen vistas men inte är bosatt i dess jurisdiktion, om sökanden har motiverat varför ansökan lämnades in vid detta konsulat.

Artikel 7

Behörighet att utfärda viseringar till tredjelandsmedborgare som vistas lagligt på en medlemsstats territorium

1. Tredjelandsmedborgare som vistas lagligt på en medlemsstats territorium och som är skyldiga att inneha visering för att få resa in på en eller flera andra medlemsstaters territorium, ska ansöka om visering hos konsulatet för den medlemsstat som är behörig enligt artikel 5 1 eller 5.2.

↓ ny

2. Tredjelandsmedborgare som har förlorat sin resehandling eller blivit bestulna på denna handling under en vistelse på en medlemsstats territorium, får lämna det territoriet på

grundval av en giltig resehandling som ger dem rätt att passera gränsen och som utfärdats av ett konsulat för det land i vilket de är medborgare, utan att det krävs en visering eller något annat tillstånd.

3. Om en tredjelandsmedborgare som avses i punkt 2 avser att fortsätta sin resa inom Schengenområdet, ska myndigheterna i den medlemsstat där han eller hon har anmält förlusten eller stölden av sin resehandling utfärda en visering med en giltighetstid och tillåten vistelsperiod som är identisk med den ursprungliga viseringen på grundval av de uppgifter som finns registrerade i VIS.

↓ 810/2009

⇒ ny

KAPITEL II

ANSÖKAN

Artikel ~~98~~

Praktiska bestämmelser om inlämnande av ansökningar

1. Ansökningar ska ⇒ får ⇐ lämnas in tidigast ~~tre~~ ⇒ sex ⇐ månader före ⇒ och senast 15 kalenderdagar före ⇐ den tidpunkt då det planerade besöket ska inledas. Ansökningar ska lämnas in tidigast tre månader före den tidpunkt då det planerade besöket ska inledas. ~~Innehavare av visering för flera inresor får lämna in ansökningen innan giltighetstiden för viseringen löper ut som är giltig i minst sex månader.~~

↓ 810/2009 (anpassad)

2. ☒ Konsulat ska kunna ålägga ☒ ~~Det får ställas krav på att sökandena ska~~ att avtala om ett besök för att lämna in sin ansökan. Besöket ska i regel äga rum inom två veckor från den dag då besöket begärdes.

↓ ny

3. Konsulatet ska tillåta antingen att ansökan lämnas in utan avtalat besök eller omedelbart ordna tid för besök om den sökande är nära anhörig till en unionsmedborgare och

(a) planerar att besöka nära anhöriga unionsmedborgare som är bosatta i den medlemsstat i vilken de är medborgare,

(b) planerar att tillsammans med nära anhöriga unionsmedborgare som är bosatta i ett tredjeland resa till den medlemsstat i vilken unionsmedborgaren har nationellt medborgarskap.

4. Konsulatet ska se till att sådana familjemedlemmar till unionsmedborgare som avses i artikel 3 i direktiv 2004/38/EG antingen kan ge in ansökan utan avtalat besök eller omedelbart få en tid för besök.

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

5. I motiverade brådskande fall ~~får~~ ⇒ ska ⇐ konsulatet tillåta att sökande antingen lämnar in ansökan utan avtalat besök, eller omedelbart meddela tid för besök.

6. Ansökningar får ⇒ , utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12, ⇐ lämnas in: ~~vid konsulatet~~

(a) av sökanden, ~~eller~~

(b) av ☒ en ☒ ackrediterade kommersiella ☒ mellanhand som avses i artikel 43 ☒ ~~mellanhänder i enlighet med artikel 45.1, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 13, eller i enlighet med artikel 42 eller 43.~~

☒ (c) en yrkes-, kultur-, sport- eller utbildningsorganisation eller -institution. ☒

☒ 7. En sökande ska inte behöva infinna sig personligen på mer än en plats för att ge in en ansökan ☒

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~109~~

Allmänna regler för inlämnande av viseringsansökningar

1. Sökande ska infinna sig personligen ~~när ansökan lämnas in, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 13, 42, 43 och 45~~ ⇒ för att lämna fingeravtryck, i enlighet med artikel 12.2–3 ⇐ .

↓ new

2. Sökande som är registrerade i VIS ska inte behöva inställa sig personligen för att lämna in ansökan om deras fingeravtryck har registrerats i VIS mindre än 59 månader tidigare.

↓ 810/2009 (anpassad)

~~2. Konsulat kan göra undantag från kravet i punkt 1 för sökande vars integritet och pålitlighet de känner till.~~

3. När ansökan lämnas in, ska sökanden

(a) ge in ett ansökningsformulär i enlighet med artikel ~~11~~10,

(b) ge in en resehandling i enlighet med artikel ~~12~~11,

(c) ge in ett fotografi i enlighet med standarderna i förordning (EG) nr 1683/95 eller, om VIS har tagits i drift i enlighet med artikel 48 i ~~VIS-förordningen~~ ☒ (EG) nr 767/2008 ☒ , i enlighet med de normer som anges i artikel ~~13~~12 i den här förordningen,

(d) i tillämpliga fall tillåta att hans fingeravtryck upptas i enlighet med artikel ~~13~~12,

(e) betala viseringsavgiften i enlighet med artikel ~~16~~14,

(f) ge in styrkande handlingar i enlighet med artikel ~~14~~ 13 och bilaga II~~2~~.

~~(g) i tillämpliga fall, ge in bevis på innehav av tillräcklig och giltig medicinsk reseförsäkring i enlighet med artikel 15.~~

Artikel ~~14~~10

Ansökningsformulär

1. Varje viseringssökande ska ☒ manuellt eller på elektronisk väg ☒ lämna in ett ifyllt och undertecknat ansökningsformulär i enlighet med bilaga I. Personer som eventuellt är upptagna i sökandens resehandling ska lämna in ett separat ansökningsformulär. Underåriga ska lämna in ett ansökningsformulär undertecknat av en person som permanent eller tillfälligt utövar förälders vårdnadsrätt eller rättsligt förmyndarskap.

↓ ny

2. Innehållet i den elektroniska versionen av ansökningsformuläret ska i tillämpliga fall vara utformat i enlighet med bilaga I.

↓ 810/2009 (anpassad)
⇒ ny

~~23.~~ Konsulaten ska se till att ansökningsformuläret är lätt tillgängligt utan avgift för sökandena.

~~34.~~ Formuläret ska ⇒ , åtminstone, ⇐ finnas tillgängligt på

(a) det eller de officiella språken i den medlemsstat som viseringsansökan avser, ☒ och ☒

(b) det eller de officiella språken i värdlandet~~2~~.

~~(c) värdlandets officiella språk och det eller de officiella språken i den medlemsstat som viseringsansökan avser, eller~~

~~(d) vid representation, den representerande medlemsstatens officiella språk.~~

Utöver de språk som anges i led a kan formuläret göras tillgängligt på ~~ett annat~~ ☒ varje annat ☒ av de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner.

~~45.~~ Om ansökningsformuläret inte finns tillgängligt på det eller de officiella språken i värdlandet, ska en översättning av det till det/dessa språk göras tillgänglig separat för de sökande.

~~56. En översättning~~ ☒ Översättningen ☒ av ansökningsformuläret till det eller de officiella språken i värdlandet ska utarbetas inom ramen för det lokala Schengensamarbetet ☒ , i enlighet med artikel 46 ☒.

~~67.~~ Konsulatet ska underrätta sökandena om vilket eller vilka språk som får användas för att fylla i ansökningsformuläret.

Artikel ~~12~~11

Resehandling

Sökanden ska ge in en giltig resehandling som uppfyller följande kriterier:

(a) ~~Den ska vara giltig i ☒~~ Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21.2, ska den vara giltig i ☒ i minst tre månader efter planerat datum för avresan från medlemsstaternas territorium, eller i fall det rör sig om flera besök, efter det senaste datumet för avresan från medlemsstaternas territorium. I befogade brådskande fall kan emellertid undantag göras från detta krav.

(b) Den ska omfatta minst ~~två~~ ⇒ en ⇐ ~~tomma~~ ⇒ dubbel ⇐ ~~sidaer~~ ⇒ , och om flera sökande omfattas av samma resehandling, ska den innehålla en tom dubbelsida per sökande ⇐.

(c) Den ska ha utfärdats under den föregående tioårsperioden.

Artikel ~~13~~12

Biometriska kännetecken

1. Medlemsstaterna ska uppta biometriska kännetecken från sökanden bestående av ett fotografi av honom och hans tio fingeravtryck i enlighet med de garantier som fastställts i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.

2. Vid inlämnandet av den första ansökan ~~är den sökande skyldig att inställa sig personligen. Vid det tillfället~~ ska följande biometriska kännetecken avseende sökanden samlas in:

- Ett fotografi som skannats eller tagits vid ansökningstillfället.
- Tio platta fingeravtryck som upptas digitalt.

3. Om de fingeravtryck som tagits på sökanden som en del av en tidigare ansökan ⇒ om visering för kortare vistelse eller rundresevisering ⇐ infördes för första gången i VIS mindre än 59 månader före dagen för den nya ansökan, ska de kopieras in i den därpå följande ansökan.

Om det råder rimliga tvivel om sökandens identitet, ska konsulatet dock ta fingeravtryck inom den period som anges i första stycket.

Om det när ansökan lämnas in inte omedelbart kan bekräftas att fingeravtrycken har tagits inom den period som anges i första stycket, får sökanden dessutom begära att de ska tas.

4. I enlighet med artikel 9.5 i ~~VIS-förordningen~~ ☒ (EG) nr 767/2008 ☒ ska det foto som bifogas varje ansökan registreras i VIS. ~~Sökanden ska inte vara skyldig att infinna sig personligen i detta syfte.~~

De tekniska kraven i fråga om fotografiet ska uppfylla internationella standarder enligt Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) dokument 9303 del 1, 6:e utgåvan.

5. Fingeravtrycken ska tas i enlighet med Icao-standarder och kommissionens beslut 2006/648/EG³².

6. Upptagningen av biometriska kännetecken ska göras av kvalificerad och vederbörligen bemyndigad personal hos de myndigheter som är behöriga i enlighet med artikel 4.1, 4.2 och 4.3. Under överinseende av konsulaten får upptagningen av de biometriska kännetecknen också göras av kvalificerad och vederbörligen bemyndigad personal hos en honorärkonsul enligt artikel ~~42~~ 40 eller en extern tjänsteleverantör enligt artikel ~~43~~ 41. Den eller de berörda

³² Kommissionens beslut av den 22 september 2006 om fastställande av tekniska specifikationer för standarder för biometriska kännetecken i samband med utvecklingen av Informationssystemet för viseringar (EUT L 267, 27.9.2006, s. 41).

medlemsstaterna ska i tveksamma fall tillhandahålla möjligheten att på konsulatet kontrollera fingeravtryck som har tagits av den externa tjänsteleverantören.

7. Följande sökande ska undantas från kravet på att lämna fingeravtryck:

a) Barn under 12 år.

b) Personer som det är fysiskt omöjligt att ta fingeravtryck på. Om det går att ta avtryck på färre än tio fingrar, ska så många fingeravtryck som möjligt tas. Skulle det emellertid vara frågan om ett tillfälligt hinder, ska det krävas att sökanden lämnar fingeravtryck vid nästa ansökan. De myndigheter som är behöriga i enlighet med artikel 4.1, 4.2 och 4.3 ska ha rätt att begära ytterligare klarlägganden avseende grunderna för det tillfälliga hindret. Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpliga förfaranden som garanterar sökandens värdighet, om inläsningen och registreringen av fingeravtryck bereder svårigheter.

c) Stats- eller regeringschefer och ledamöter i de nationella regeringarna med åtföljande makar samt medlemmar av deras officiella delegationer, när de inbjudits av medlemsstaternas regeringar eller internationella organisationer för ett officiellt ändamål.

d) Regenter och högt uppsatta medlemmar av en kungafamilj, när de inbjudits av medlemsstaternas regeringar eller internationella organisationer för ett officiellt ändamål.

8. I de fall som avses i punkt 7 ska orden "icke tillämpligt" föras in i VIS i enlighet med artikel 8.5 i ~~VIS-förordningen~~ (EG) nr 767/2008.

Artikel 413

Styrkande handlingar

1. När ansökan gäller en enhetlig visering ska sökanden ge in följande:

a) Handlingar som anger syftet med resan.

b) Handlingar som rör logi, eller som styrker att han har tillräckliga medel för att täcka kostnaderna för logi.

c) Handlingar som anger att den sökande har tillräckliga ekonomiska medel, både för hela den planerade vistelsen och för återresan till ursprungslandet eller bosättningslandet, eller för transitering till ett tredjeland i vilket han är säker på att få inresetillstånd, eller att han är i stånd att på lagligt sätt skaffa sådana medel i enlighet med artikel 5.1 c och 5.3 i ~~kodexen om Schengengränserna~~ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006³³.

d) Information som gör det möjligt att bedöma sökandens avsikt att lämna medlemsstaterna territorium innan giltighetstiden för den önskade viseringen löper ut.

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

↓ ny

2. Punkt 1 b–d är inte tillämpliga i fråga om VIS-registrerade sökande som reser regelbundet och som har använt de två föregående utfärdade viseringarna på ett lagligt sätt.

3. Sådan nära anhöriga till unionsmedborgare som avses i artikel 8.3 behöver endast tillhandahålla dokumentation som styrker familjebanden med unionsmedborgaren, och att de avser att besöka eller resa tillsammans med unionsmedborgaren.

Familjemedlemmar till unionsmedborgare som avses i artikel 3 i direktiv 2004/38/EG ska endast behöva tillhandahålla dokumentation som styrker att de reser i syfte att göra sällskap med eller besöka unionsmedborgaren och att det finns sådana familjeband med unionsmedborgare som avses i artikel 2.2 eller föreligger sådana andra omständigheter som avses i artikel 3.2 i det direktivet.

↓ 810/2009 (anpassad)

~~34.~~ Bilaga II innehåller en ~~icke-uttömmande~~ förteckning över styrkande handlingar som konsulatet kan ~~kräva~~ ☒ krävas ☒ av sökanden för att kontrollera om villkoren i punkterna 1 och 2 är uppfyllda.

~~65.~~ Konsulat får göra undantag från ett eller flera av kraven att tillhandahålla en eller flera av de handlingar som avses i punkt 1 a–d när det gäller en sökande vars integritet och pålitlighet de känner till, särskilt den lagliga användningen av tidigare viseringar, om det inte finns några tvivel på att sökanden kommer att uppfylla kraven i artikel 5.1 i ~~kodeksen om Schengengränserna~~ ☒ förordning (EG) nr 562/2006 ☒ vid tidpunkten för passerandet av medlemsstaternas yttre gränser.

↓ ny

6. Konsulatet ska inleda handläggningen av viseringsansökan på grundval av faksimil eller kopior av de styrkande handlingarna. Sökande som ännu inte har registrerats i VIS ska tillhandahålla original. Konsulatet får endast begära originalhandlingar av sökande som är registrerade i VIS i egenskap av sökande eller person som reser regelbundet om det råder tvivel om en viss handlingens äkthet.

↓ 810/2009 (anpassad)

~~47.~~ Medlemsstaterna får kräva att sökanden, genom att fylla i ett formulär som utformats av varje medlemsstat, ger in handlingar som styrker ett sponsoråtagande och/eller privat inkvartering. Detta formulär ska särskilt ange följande:

- a) Om syftet är att styrka sponsoråtagandet och/eller ☒ privat ☒ logi.
- b) Om ~~värden~~ ☒ sponsorn/den inbjudande personen ☒ är en enskild, ett företag eller en organisation.
- c) ~~Värdens~~ ☒ Sponsorns/den inbjudande personens ☒ identitet och kontaktuppgifter.
- d) Den eller de sökande ~~som inbjudits~~.
- e) Logiets adress.

f) Vistelsens längd och syfte.

g) Eventuella familjeband med ~~värden~~ ☒ sponsorn/den inbjudande personen ☒.

h) Den information som krävs enligt artikel 37.1 i förordning (EG) nr 767/2008.

Utöver medlemsstatens officiella språk ska formuläret upprättas på minst ett annat av de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner. ~~Formuläret ska förse undertecknaren av ett sådant med information enligt artikel 37.1 i VIS-förordningen.~~ Ett provexemplar av formuläret ska översändas till kommissionen.

28. När ansökan gäller visering för flygplatstransitering ska sökanden ge in följande:

a) Handlingar som rör den fortsatta resan till det slutliga målet efter den avsedda flygplatstransiteringen.

b) Information som gör det möjligt att bedöma sökandens avsikt att inte resa in på medlemsstaternas territorium.

59. Inom ramen för det lokala Schengensamarbetet ska det ~~bedömas om det finns behov av att inom~~ varje enskild jurisdiktion ~~komplettera och harmonisera~~ ☒ utarbetas ☒ förteckningarna över styrkande handlingar, för att ta hänsyn till lokala förhållanden.

↓ ny

10. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna göra undantag från den förteckning över styrkande handlingar som avses i punkterna 4 och 9 för sökande som vill delta vid stora internationella evenemang som organiseras på deras territorium, och som anses särskilt viktiga på grund av deras betydelse för turism och kultur

11. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta förteckningarna över styrkande handlingar som ska användas i varje jurisdiktion för att ta hänsyn till lokala förhållanden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51.2.

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

Artikel 15

Medicinsk reseförsäkring

~~1. Personer som ansöker om enhetlig visering för en eller två inresor ska styrka att de har lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring som täcker eventuella kostnader som kan uppstå i samband med hemtransport av medicinska skäl, brådskande läkarhjälp och/eller akut sjukhusvård eller vid dödsfall under vistelsen eller vistelserna inom medlemsstatens territorium.~~

~~2. Personer som ansöker om enhetlig visering för fler än två inresor ("flera inresor") ska styrka att de har lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring som täcker tiden för deras första planerade resa.~~

~~Dessutom ska sådana sökande underteckna den förklaring som finns i ansökningsformuläret, varigenom de intygar att de känner till kravet att ha en medicinsk reseförsäkring för flera efterföljande vistelser.~~

~~3. Försäkringen ska vara giltig inom hela medlemsstaternas territorium och omfatta hela den period som den berörda personens planerade vistelse eller transitering varar. Försäkringsbeloppet ska uppgå till minst 30000 EUR.~~

~~När en visering utfärdas med territoriellt begränsad giltighet som omfattar fler än en medlemsstats territorium, ska försäkringen åtminstone täcka de berörda medlemsstaterna.~~

~~4. De sökande ska som huvudregel teckna försäkringen i bosättningslandet. Om detta inte är möjligt ska de försöka teckna försäkring i ett annat land.~~

~~Om en annan person tecknar försäkring för sökandens räkning, ska villkoren i punkt 3 gälla.~~

~~5. Vid bedömningen av om försäkringen är lämplig ska konsulaten undersöka om krav mot försäkringsbolaget kan drivas in i en medlemsstat.~~

~~6. Kravet att ha försäkring kan anses uppfyllt om det fastställs att en lämplig försäkringsnivå kan presumeras föreligga mot bakgrund av sökandens yrkessituation. Undantaget från kravet att ge in sådant bevis på medicinsk reseförsäkring kan beröra vissa yrkesgrupper, t.ex. sjömän, som redan omfattas av medicinsk reseförsäkring som en följd av sin yrkesverksamhet.~~

~~7. Innehavare av diplomatpass ska vara undantagna från kravet på att ha reseförsäkring.~~

Artikel ~~46~~14

Viseringsavgift

1. Sökande ska betala en viseringsavgift på 60 EUR.

~~2. Barn mellan sex och tolv år ska betala en viseringsavgift på 35 EUR.~~

~~3.~~ 2. Viseringsavgiften ska ses över regelbundet för att avspegla de administrativa kostnaderna.

~~4.~~ 3. Viseringsavgiften ska inte tas ut för Sökande som tillhör någon av följande kategorier ☒ ska inte betala viseringsavgift ☒.

a) ~~Barn under sex år~~ ⇒ Underåriga under 18 år ⇐.

b) Skolelever, studerande, forskarstuderande och medföljande lärare som reser i studie- eller utbildningssyfte.

c) Forskare från tredjeländer ⇒, enligt definitionen i rådets direktiv 2005/71/EG³⁴, ⇐ som reser i syfte att bedriva vetenskaplig forskning ~~Europaparlamentets och rådets rekommendation nr 2005/761/EG av den 28 september 2005 om att underlätta medlemsstaternas utfärdande av enhetliga viseringar för kortare vistelse till forskare från tredjeländer vilka reser inom gemenskapen i syfte att bedriva forskning~~ ⇒ eller delta i ett forskningsseminarium eller en forskningskonferens ⇐.

↓ ny

d) Innehavare av diplomatpass och tjänstepass.

³⁴ Rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EUT L 289, 3.11.2005, s. 15).

↓ 810/2009 (anpassad)

~~d) Företrädare för ideella organisationer~~ ☒ Deltagare ☒ ~~som deltar~~ i seminarier, konferenser, idrottsevenemang, kulturella evenemang eller utbildningsarrangemang som anordnats av ideella organisationer, ~~som~~ ☒ under förutsättning att de ☒ är 25 år eller yngre.

↓ ny

f) Nära anhöriga till de unionsmedborgare som avses i artikel 8.3.

(g) Familjemedlemmar till unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 3 i direktiv 2004/38/EG, i enlighet med artikel 5.2 i det direktivet.

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

~~5. Undantag från viseringsavgift kan beviljas för~~

~~a) barn mellan sex och tolv år,~~

~~b) innehavare av diplomatpass och tjänstepass,~~

~~c) personer som är 25 år eller yngre och som deltar i seminarier, konferenser, idrottsevenemang, kulturella evenemang eller utbildningsarrangemang som anordnats av ideella organisationer.~~

~~Medlemsstaterna ska inom det lokala Schengensamarbetet sträva efter att harmonisera tillämpningen av dessa undantag.~~

~~64.~~ Det är tillåtet att ☒ Medlemsstaterna får ☒ i enskilda fall ☒ avstå från att ta ut eller sänka ☒ ~~den~~ viseringsavgiften om ~~en sådan åtgärd~~ ☒ åtgärden ☒ syftar till att främja kultur- eller idrottsintressen, utrikespolitiska, utvecklingspolitiska och andra väsentliga allmänintressen eller ~~av~~ ☒ vidtas av ☒ humanitära skäl.

~~75.~~ Viseringsavgiften ska tas ut i euro, i den nationella valutan i tredjelandet eller i den valuta som vanligen används i det tredjeland där ansökan lämnas in och den ska inte vara återbetalningsbar, utom i de fall som anges i artiklarna ~~18~~16.2 och ~~19~~17.3.

När viseringsavgiften tas ut i en annan valuta än euro ska det belopp som tas ut i den valutan fastställas och regelbundet ses över enligt den referensväxelkurs för euron som fastställs av Europeiska centralbanken. Det belopp som tas ut får rundas av och konsulaten ska genom arrangemangen för det lokala Schengensamarbetet se till att de tar ut ~~liknande~~ motsvarande avgifter.

~~86.~~ De sökande ska erhålla ett kvitto på att avgiften är betald.

Artikel ~~17~~15

Serviceavgift

1. En ~~extra~~ serviceavgift får tas ut av en extern tjänsteleverantör enligt artikel ~~43~~41. Serviceavgiften ska stå i proportion till de kostnader som den externa tjänsteleverantören ådrar sig vid utförandet av en eller flera av de uppgifter som anges i artikel ~~43~~41.6.

2. Denna serviceavgift ska specificeras i det rättsliga instrument som anges i artikel ~~43~~41.2.

~~3. Inom ramen för det lokala Schengensamarbetet ska medlemsstaterna se till att den serviceavgift som tas ut från en sökande vederbörligen återspeglar de tjänster som tillhandahålls av den externa tjänsteleverantören och är anpassad till lokala omständigheter. De ska dessutom sträva efter att harmonisera den gällande serviceavgiften.~~

~~43. Serviceavgiften får inte vara högre än halva viseringsavgiften enligt artikel 1614.1, oberoende av eventuella sänkningar av och undantag från viseringsavgiften enligt artikel 1614.2, 16.4, 16.5 och 16.6 ⇒ .3 och 14.4 ⇐.~~

~~5. Den eller de berörda medlemsstaterna ska bibehålla möjligheten för samtliga sökande att lämna in ansökningarna direkt vid medlemsstatens/medlemsstaternas konsulat.~~

KAPITEL III

PRÖVNING AV OCH BESLUT OM VISERINGSANSÖKNINGAR

Artikel ~~18~~16

Fastställande av konsulär behörighet

1. När en ansökan har lämnats in ska konsulatet kontrollera om det är behörigt att pröva ansökan och fatta beslut om den i enlighet med artiklarna 5 och 6.
2. Om konsulatet inte är behörigt, ska det utan dröjsmål lämna tillbaka ansökan och eventuella handlingar som sökanden lämnat in, återbetala viseringsavgiften och ange vilket konsulat som är behörigt.

Artikel ~~19~~17

När en ansökan kan tas upp till prövning

1. Det behöriga konsulatet ska kontrollera huruvida
 - a) ansökan har lämnats in inom den period som anges i artikel ~~98~~.1,
 - b) ansökan innehåller det som anges i artikel ~~109~~.3 a–c,
 - c) sökandens biometriska uppgifter har tagits upp, och
 - d) viseringsavgiften har betalats.
2. När det behöriga konsulatet finner att villkoren i punkt 1 har uppfyllts ska ansökan anses möjlig att ta upp till prövning och konsulatet ska
 - a) följa de förfaranden som anges i artikel 8 i ~~VIS-förordningen~~ ~~⊗~~ (EG) nr 767/2008 ~~⊗~~, och
 - b) ytterligare pröva ansökan.

Inmatningen av uppgifter i VIS får endast göras av vederbörligen bemyndigad konsulär personal i enlighet med artiklarna 6.1, 7, 9.5 och 9.6 i ~~VIS-förordningen~~ ~~⊗~~ (EG) nr 767/2008 ~~⊗~~.

3. När det behöriga konsulatet finner att villkoren i punkt 1 inte har uppfyllts, ska ansökan inte anses möjlig att ta upp till prövning och konsulatet ska utan dröjsmål
 - a) återsända ansökningsformuläret och de dokument som sökanden lämnat in,
 - b) förstöra de biometriska uppgifter som tagits upp,
 - c) betala tillbaka viseringsavgiften, och

d) inte pröva ansökan.

4. Med avvikelse från detta kan en ansökan som inte uppfyller kraven i punkt 1 ändå tas upp till prövning av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella förpliktelser.

Artikel 20

~~Stämpel som visar att ansökan kan tas upp till prövning~~

~~1. När en ansökan kan tas upp till prövning ska det behöriga konsulatet stämpla sökandens resehandling. Stämpelavtrycket ska vara utformat enligt modellen i bilaga III och påföras i enlighet med denna bilaga.~~

~~2. Diplompass, tjänstepass och särskilda pass ska inte stämplas.~~

~~3. Bestämmelserna i denna artikel ska tillämpas på medlemsstaternas konsulat fram till den tidpunkt då VIS är fullständigt operationellt i alla regioner i enlighet med artikel 48 i VIS-förordningen.~~

Artikel ~~21~~18

Kontroll av inresevillkoren och riskbedömning

1. Vid prövningen av ansökningar om enhetlig visering ska det fastställas huruvida sökanden uppfyller inresevillkoren i artikel 5.1 a, c, d och e i ~~kodexen om Schengengränserna~~ ☒ förordning (EG) nr 562/2006 ☒, och särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att bedöma huruvida sökanden utgör en risk för ~~olaglig~~ ☒ irreguljär ☒ invandring eller en risk för medlemsstaternas säkerhet och huruvida sökanden har för avsikt att lämna medlemsstaternas territorium när den visering som sökanden ansökt om löper ut.

↓ ny

2. Vid prövningen av en ansökan om enhetlig visering som lämnats in av en VIS-registrerad person som reser regelbundet och som använt de två senast utfärdade viseringarna på ett lagligt sätt, ska det presumeras att sökanden uppfyller inresevillkoren avseende risken för irreguljär invandring, risken för medlemsstaternas säkerhet samt innehav av tillräckliga medel för uppehållet.

3. Den presumption som avses i punkt 2 ska inte vara tillämplig om konsulatet har rimliga skäl att misstänka att dessa inresevillkor inte är uppfyllda på grundval av information som lagras i VIS, till exempel beslut om upphävande av tidigare viseringar, eller uppgifter som införts i passet, till exempel in- och utresetämplor. I sådana fall får konsulaten göra en intervju och begära ytterligare handlingar.

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

~~24.~~ I samband med varje viseringsansökan ska VIS konsulteras i enlighet med artiklarna 8.2 och 15 i ~~VIS-förordningen~~ ☒ förordning (EG) nr 767/2008 ☒. Medlemsstaterna ska se till att alla sökkriterier i artikel 15 i ~~VIS-förordningen~~ ☒ förordning (EG) nr 767/2008 ☒ används fullt ut för att undvika avslag på oriktiga grunder och oriktiga identifieringar.

~~35.~~ ☒ Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska konsulatet, vid sin prövning av ☒ När konsulatet kontrollerar huruvida sökanden uppfyller inresevillkoren, ska det kontrollera

- a) att den resehandling som läggs fram inte är en efterbildning eller förfalskning,
- b) sökandens skäl rörande den avsedda vistelsens syfte och villkor, och att sökanden har tillräckliga medel för sitt uppehälle både för den planerade vistelsens längd och för återresan till ursprungslandet eller bosättningslandet, eller för transitering till ett tredjeland, i vilket han är säker på att beviljas inresa, eller är i stånd att på laglig väg anskaffa sådana medel,
- c) om personen finns på en spärrlista i Schengens informationssystem (SIS), i syfte att vägras inresa,
- d) att sökanden inte anses utgöra något hot mot medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet eller folkhälsa enligt definitionen i artikel 2.19 i ~~kodeksen om Schengengränserna~~ ☒ förordning nr (EG) nr 562/2006 ☒ eller någon av medlemsstaternas internationella förbindelser, särskilt när det inte finns någon registrering i medlemsstaternas nationella databaser som syftar till att vägra inresa av dessa skäl.

~~e) att sökanden i tillämpliga fall innehar lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring.~~

46. Konsulatet ska, i tillämpliga fall, kontrollera längden på tidigare och planerade vistelser för att förvissa sig om att sökanden inte har överskridit den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium, oberoende av eventuella vistelser som tillåts genom ☒ rundresevisering, ☒ nationell visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd ~~utfärdat av en annan medlemsstat.~~

57. Medlen för det planerade uppehållet ska bedömas i enlighet med längden på och syftet med vistelsen och med hänsyn till genomsnittspriserna i den eller de berörda medlemsstaterna för kost och rum i budgetlogi multiplicerat med antalet dagar för vistelsen, på grundval av de referensbelopp som fastställs av medlemsstaterna i enlighet med artikel 34.1 c i ~~kodeksen om Schengengränserna~~ ☒ förordning (EG) nr 562/2006 ☒. Bestyrkandet av sponsoråtagande och/eller privat inkvartering kan också utgöra bevis på tillräckliga medel för uppehälle.

68. Vid prövning av en ansökan om visering för flygplatstransitering ska konsulatet särskilt kontrollera

- (a) att den resehandling som läggs fram inte är en efterbildning eller förfalskning,
- (b) den berörda tredjelandsmedborgarens avrese- och bestämmelseort samt att den planerade rutten och flygplatstransiteringen är sammanhängande,
- (c) bestyrkandet av den fortsatta resan till den slutliga bestämmelseorten.

79. Bedömningen av en ansökan ska särskilt grundas på äktheten och tillförlitligheten hos de handlingar som lagts fram och på sanningsenligheten och tillförlitligheten hos sökandens utsagor.

810. Under prövningen av en ansökan kan konsulaten i motiverade fall ~~kalla sökanden till~~ ☒ göra ☒ en intervju och begära ytterligare handlingar.

911. Ett tidigare avslag på en viseringsansökan ska inte automatiskt medföra avslag på en ny ansökan. En ny ansökan ska bedömas på grundval av all tillgänglig information.

Artikel ~~22~~19

Föregående samråd med andra medlemsstaters centrala myndigheter

1. En medlemsstat kan kräva att andra medlemsstaters centrala myndigheter samråder med medlemsstatens centrala myndigheter under handläggningen av en ansökan som lämnats in av

medborgare från specifika tredjeländer eller specifika kategorier av sådana medborgare. Sådant samråd ska inte gälla ansökningar om viseringar för flygplatstransitering.

2. De centrala myndigheter som konsulteras ska lämna definitivt svar inom ~~sju~~ ⇒ fem ⇐ kalenderdagar efter det att de har konsulterats. Uteblir svaret inom denna tidsfrist ska detta innebära att de inte har några invändningar mot utfärdandet av viseringen.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om inlämnandet eller återtagandet av begäran om sådant föregående samråd ⇒ senast 15 kalenderdagar ⇐ innan den åtgärden träder i kraft. Denna information ska även lämnas inom ramen för det lokala Schengensamarbetet i den berörda jurisdiktionen.

4. Kommissionen ska meddela medlemsstaterna sådana underrättelser.

~~5. Från och med den dag då Schengens rådfrågningssystem ersätts enligt artikel 46 i VIS-förordningen ska föregående samråd genomföras i enlighet med artikel 16.2 i den förordningen.~~

Article ~~23~~20

Beslut om ansökan

1. Beslut om ansökningar ska fattas inom ~~15~~ ⇒ 10 ⇐ kalenderdagar från det att en ansökan som kan tas upp till prövning enligt artikel ~~19~~17 lämnas in.

2. Den perioden kan utsträckas till ~~30~~ ⇒ högst 20 ⇐ kalenderdagar i enskilda fall, särskilt när ansökan behöver granskas närmare ~~eller när det gäller representation då samråd söks med myndigheterna i den representerade medlemsstaten.~~

~~3. I undantagsfall när ytterligare handlingar är nödvändiga i specifika fall kan denna period förlängas till högst 60 kalenderdagar.~~

↓ ny

3. Beslut om ansökningar från nära anhöriga till de unionsmedborgare som avses i artikel 8.3 och från familjemedlemmar till unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2004/38/EG ska fattas inom fem kalenderdagar från det att ansökan gavs in. Denna period kan förlängas med upp till 10 kalenderdagar i enskilda fall, särskilt när ansökan behöver granskas ytterligare.

↓ ny

4. De tidsfrister som anges i punkt 3 ska gälla som maxfrister för familjemedlemmar till unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 3 i direktiv 2004/38/EG, i enlighet med artikel 5.2 i det direktivet.

↓ 810/2009

5. Såvida inte ansökan har återtagits ska ett beslut fattas om att

(a) utfärda en enhetlig visering enligt artikel ~~24~~21,

(b) utfärda en visering med territoriellt begränsad giltighet enligt artikel ~~25~~22,

↓ ny

(c) utfärda en visering för flygplatstransitering enligt artikel 23, eller

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

(d) avslå ansökan om visering enligt artikel ~~3229~~ eller

~~(d) avbryta handläggningen av ansökan och överlämna den till de berörda myndigheterna i det representerade landet enligt artikel 8.2~~

Om det är fysiskt omöjligt att ta fingeravtryck, i enlighet med artikel ~~13~~12.7 b, ska detta inte påverka beslut om beviljande av eller avslag på ansökan om visering.

KAPITEL IV

UTFÄRDANDE AV VISERING

Artikel ~~24~~21

Utfärdande av enhetlig visering

1. Viseringens giltighetstid och längden på den tillåtna vistelsen ska grunda sig på den prövning som anges i artikel ~~24~~18.

2. En visering kan utfärdas för en, ~~två~~ eller flera inresor. Giltighetstiden ⇒ för en visering för flera inresor ⇐ får inte överstiga fem år. ⇒ Giltighetstiden för en visering för flera inresor får sträcka sig utöver giltighetstiden för det pass i vilket viseringen är påförd. ⇐

~~När det gäller transitering ska den tillåtna vistelsens längd motsvara den tid det tar att fullgöra syftet med transiteringen.~~

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel ~~12~~11 a ska viseringens giltighetstiden ⇒ för en visering för en inresa ⇐ omfatta en tilläggsfrist på 15 dagar. Medlemsstaterna får med hänsyn till allmän ordning eller på grund av någon av medlemsstaternas internationella förbindelser besluta att inte bevilja en sådan tilläggsfrist.

↓ ny

3. VIS-registrerade personer som reser regelbundet och som har använt de två senaste utfärdade viseringarna på ett lagligt sätt ska beviljas en visering för flera inresor som är giltig i minst tre år.

4. Sökande enligt punkt 3 som på lagligt sätt har använt den treåriga viseringen för flera inresor, ska beviljas en visering för flera inresor som är giltig i fem år under förutsättning att ansökan ges in inom ett år från den dag då den treåriga viseringen för flera inresor löpte ut.

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

~~25. Utan att det påverkar artikel 12 a, ☒ En ☒ ska viseringar för flera inresor ⇒ med en giltighetstid på upp till fem år får ⇐ utfärdas med en giltighetstid mellan sex månader och fem år om följande villkor är uppfyllda:~~

~~(a)~~ ☒ till en ☒ sökanden ☒ som ☒ visar sitt behov av eller motiverar sin avsikt att resa ofta och/eller regelbundet, särskilt på grund av sin yrkes- eller familjesituation, som exempelvis personer som reser i affärer, statstjänstemän som regelbundet står i officiell kontakt med medlemsstater och EU-institutioner, företrädare för det civila samhällets organisationer som reser i samband med yrkesutbildning, seminarier och konferenser, familjemedlemmar till unionsmedborgare, familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare som är bosatta i medlemsstaterna samt sjömän, och

~~(b)~~ ☒ under förutsättning att den ☒ sökande visar sin integritet och tillförlitlighet, särskilt den lagliga användningen av tidigare enhetliga viseringar eller viseringar med territoriellt begränsad giltighet, sin ekonomiska situation i ursprungslandet och sin ärliga avsikt att lämna medlemsstaternas territorium innan giltighetstiden löper ut för den visering ☒ som han eller hon har ansökt ☒ om ~~ansökan avser~~.

36. De uppgifter som återfinns i artikel 10.1 i ~~VIS-förordningen~~ ☒ (EG) nr 767/2008 ☒ ska registreras i VIS när det har fattats ett beslut om att utfärda en sådan visering.

↓ 810/2009 (anpassad)

Artikel ~~25~~22

Utfärdande av visering med territoriellt begränsad giltighet

1. Visering med territoriellt begränsad giltighet ska undantagsvis utfärdas om

a) den berörda medlemsstaten finner det nödvändigt att, av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella förpliktelser

i) avvika från principen att inresevillkoren i artikel 5.1 a, c, d och e i ~~kodeksen om Schengengränserna~~ ☒ förordning (EG) nr 562/2006 ☒ ska vara uppfyllda,

ii) utfärda en visering trots att den medlemsstat som konsulterats enligt artikel ~~22~~ 19 invänder mot utfärdandet av en enhetlig visering, eller

iii) utfärda en visering av brådskande skäl, även om föregående samråd enligt artikel ~~22~~ 19 inte har genomförts,

eller

↓ 610/2013 artikel 6.3

b) det av skäl som konsulatet finner befogade utfärdas en ny visering för en vistelse som ska äga rum inom samma 180-dagarsperiod till en sökande som inom denna 180-dagarsperiod redan har använt en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet som medger en vistelse på 90 dagar.

↓ 810/2009 (anpassad)

2. En visering med territoriellt begränsad giltighet ska vara giltig för den utfärdande medlemsstatens territorium. I undantagsfall kan den vara giltig inom fler än en medlemsstats territorium, förutsatt att varje berörd medlemsstat medger detta.

3. Om sökanden innehar en resehandling som inte erkänns av en eller flera medlemsstater, men inte alla, ska det utfärdas en visering som är giltig för territorierna i de medlemsstater som erkänner resedokumentet. Om den utfärdande medlemsstaten inte erkänner sökandens resehandling, ska den utfärdade viseringen endast vara giltig i den medlemsstaten.

4. När en visering med territoriellt begränsad giltighet har utfärdats i de fall som beskrivs i punkt 1 a, ska de centrala myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten vidarebefordra relevanta uppgifter till övriga medlemsstaters centrala myndigheter genom det förfarande som anges i artikel 16.3 i ~~VIS-förordningen~~ (EG) nr 767/2008.

5. De uppgifter som återfinns i artikel 10.1 i ~~VIS-förordningen~~ (EG) nr 767/2008 ska registreras i VIS när det har fattats ett beslut om att utfärda en sådan visering.

Artikel 2623

Utfärdande av visering för flygplatstransitering

1. En visering för flygplatstransitering ska vara giltig för transitering genom det internationella transitområdet på flygplatser som ligger inom medlemsstaternas territorium.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1211 a ska viseringens giltighetstid omfatta en "tilläggsfrist" på 15 dagar.

Medlemsstaterna får med hänsyn till allmän ordning eller på grund av någon av medlemsstaternas internationella förbindelser besluta att inte bevilja en sådan tilläggsfrist.

3. Utan att det påverkar artikel 1211 a kan visering för flera flygplatstransiteringar utfärdas med en giltighetstid på högst sex månader.

4. Följande kriterier är av särskild relevans vid beslut om utfärdande av viseringar för flera flygplatstransiteringar:

a) Sökandens behov av att transitera ofta och/eller regelbundet. and

b) Sökandens integritet och tillförlitlighet, särskilt den lagliga användningen av tidigare enhetliga viseringar, viseringar med begränsad territoriell giltighet eller viseringar för flygplatstransitering, hans ekonomiska situation i sitt ursprungsland och hans verkliga avsikt att fortsätta resan.

5. Om sökanden måste inneha en visering för flygplatstransitering enligt artikel 3.2, ska denna visering endast vara giltig för transitering genom de internationella transitområdena på de flygplatser som är belägna på den eller de berörda medlemsstaternas territorium.

6. De uppgifter som återfinns i artikel 10.1 i ~~VIS-förordningen~~ (EG) nr 767/2008 ska registreras i VIS när det har fattats ett beslut om att utfärda en sådan visering.

↓ 810/2009 (anpassad)

Artikel 2724

Ifyllande av viseringsmärket

1. När viseringsmärket fyllts i, ska ~~de obligatoriska uppgifter som anges i bilaga VII föras in och~~ det maskinläsbara fältet fyllas i enligt Icao-dokument 9303 del 2.

↓ ny

2. Kommissionen ska med stöd av genomförandeakter anta närmare bestämmelser om ifyllande av viseringsmärket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarande som avses i artikel 51.2.

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

23. Medlemsstaterna kan lägga till nationella noteringar i fältet för anmärkningar på viseringsmärket, men dessa noteringar får inte ☒ varken ☒ utgöra en upprepning av de obligatoriska uppgifterna i bilaga VII ☐ som fastställts i enlighet med det förfarande som avses i punkt 2 eller ange ett specifikt reseändamål ☐.

34. Alla uppgifter på viseringsmärket ska vara tryckta och inga ändringar får göras för hand på ett tryckt viseringsmärke.

45. Viseringsmärken ☐ för visering för enkel inresa ☐ får endast fyllas i för hand om det föreligger teknisk force majeure. Inga ändringar får göras på ett viseringsmärke som fyllts i för hand.

56. Om ett viseringsmärke fyllts i för hand enligt punkt 4 i denna artikel, ska denna information registreras i VIS enligt artikel 10.1 k i VIS-förordningen ☒ (EG) nr 767/2008 ☒.

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

Artikel 25

Makulering av ett redan ifyllt viseringsmärke

1. Om ett fel upptäcks på ett viseringsmärke som ännu inte har placerats i resehandlingen, ska viseringsmärket makuleras.

2. Om ett fel upptäcks efter det att viseringsmärket har placerats i resehandlingen, ska märket makuleras genom att ett rött kryss påförs märket med outplånligt bläck, ☐ det optiskt variabla inslaget förstörs ☐ och ett nytt viseringsmärke placeras på en annan sida i resehandlingen.

3. Om ett fel upptäcks efter det att relevanta uppgifter har införts i VIS i enlighet med artikel 10.1 i VIS-förordningen ☒ (EG) nr 767/2008 ☒, ska felet korrigeras i enlighet med artikel 24.1 i den förordningen.

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

Artikel 26

Påförande av viseringsmärken

1. Det tryckta viseringsmärket med de uppgifter som anges i artikel 27 24 och bilaga VII ska påföras resehandlingen i enlighet med bestämmelserna i bilaga VIII.

↓ ny

2. Kommissionen ska med stöd av genomförandeakter anta närmare bestämmelser om påförande av viseringsmärket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som anges i artikel 51.2.

↓ 810/2009 (anpassad)

3. Om den utfärdande medlemsstaten inte erkänner sökandens resehandling ska det separata bladet för påförande av visering användas.

4. När ett viseringsmärke har påförts det separata bladet för påförande av visering, ska denna information registreras i VIS i enlighet med artikel 10.1 j i ~~VIS-förordningen~~ (EG) nr 767/2008.

5. Individuella viseringar som utfärdas till personer som omfattas av sökandens resehandling, ska placeras i den resehandlingen.

6. Om den resehandling som dessa personer omfattas av inte erkänns av den utfärdande medlemsstaten, ska det individuella viseringsmärket påföras de separata bladen för påförande av visering.

Artikel ~~30~~27

Rättigheter som följer av en utfärdad visering

Enbart innehav av en enhetlig visering eller visering med territoriellt begränsad giltighet ger inte automatisk rätt till inresa.

↓ 810/2009
⇒ ny

Artikel ~~31~~28

Information till andra medlemsstaters centrala myndigheter

1. En medlemsstat får kräva att dess centrala myndigheter underrättas om viseringar som utfärdas av andra medlemsstaters konsulat till medborgare från specifika tredjeländer eller till specifika kategorier av sådana medborgare, med undantag för visering för flygplatstransitering.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om inlämnandet eller tillbakadragandet av kravet om sådan information ~~⇒ senast 15 kalenderdagar ⇐~~ innan det ska uppfyllas. Denna information ska även lämnas inom ramen för det lokala Schengensamarbetet i den berörda jurisdiktionen.

3. Kommissionen ska meddela medlemsstaterna sådana underrättelser.

~~4. Från och med det datum som anges i artikel 46 i VIS-förordningen ska informationen överföras i enlighet med artikel 16.3 i den förordningen.~~

Artikel ~~32~~29

Avslag på ansökan om visering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel ~~25~~22.1, ska en ansökan om visering avslås

a) om sökanden

- i) ger in en resehandling som utgör en efterbildning eller förfalskning,
- ii) kan inte styrka ändamålet och villkoren för den planerade vistelsen,
- iii) kan inte styrka att han eller hon har tillräckliga medel för uppehållet, både för hela den planerade vistelsens längd och för återresan till ursprungs- eller avreselandet eller för transitering till ett tredjeland till vilket han eller hon är säker på att få inresetillstånd, eller är i stånd att skaffa sådana medel på laglig väg,

↓ 610/2013 artikel 6.4

- iv) redan har tillbringat 90 dagar av den innevarande 180-dagarsperioden på medlemsstaternas territorium på grundval av en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet,

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

- v) finns på en spärrlista i Schengens informationssystem i syfte att vägras inresa,

- vi) anses utgöra ett hot mot någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa enligt definitionen i artikel 2.19 i ~~kodeksen om Schengengränserna~~ ☒ förordning (EG) nr 562/2006 ☒ eller deras internationella förbindelser, särskilt när det finns en registrering i medlemsstaternas nationella databaser som syftar till att vägra inresa av dessa skäl, ~~eller~~

- ~~vii) har inte tillhandahållit bevis på innehav av lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring, i tillämpliga fall.~~

eller

- b) om det föreligger rimliga tvivel på äktheten hos de styrkande handlingar som sökanden lämnat in eller på innehållets sanningsenlighet, tillförlitligheten hos sökandens utsagor eller dennes avsikt att lämna medlemsstaternas territorium innan den sökta viseringen löper ut.

2. Ett beslut om avslag och uppgift om de skäl som ligger till grund för avslaget ska meddelas sökande med hjälp av standardformuläret i bilaga ~~VI~~ V.

3. Sökande som fått avslag på sin viseringsansökan ska ha rätt att överklaga. Överklaganden ska riktas mot den medlemsstat som fattade det slutliga beslutet om ansökan och i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning. Medlemsstaterna ska tillhandahålla sökanden ☒ detaljerad ☒ information om hur de ska förfara för att överklaga ett beslut, i enlighet med vad som anges i bilaga ~~VI~~ V.

~~4. I sådana fall som avses i artikel 8.2 ska den representerande medlemsstatens konsulat underrätta sökanden om det beslut som fattats av den representerade medlemsstaten.~~

~~54.~~ Information om nekad visering ska registreras i VIS i enlighet med artikel 12 i ~~VIS-förordningen~~ ☒ (EG) nr 767/2008 ☒.

KAPITEL V

ÄNDRING AV EN UTFÄRDAD VISERING

Artikel ~~33~~30

Förlängning

1. Giltighetstiden och/eller vistelsetiden för en utfärdad visering ska förlängas om en medlemsstats centrala myndigheter anser att en viseringsinnehavare har styrkt att det föreligger force majeure eller humanitära skäl som hindrar honom från att lämna medlemsstaternas territorium före utgången av den giltighetstid eller vistelsetid som viseringen medger. En sådan förlängning ska göras kostnadsfritt.
2. Giltighetstiden och/eller vistelsetiden för en utfärdad visering kan förlängas om viseringsinnehavaren har styrkt att det föreligger starka personliga skäl som motiverar att giltighetstiden eller vistelsetiden förlängs. En avgift på 30 EUR ska tas ut för en sådan förlängning.
3. Om inte den myndighet som beviljar en förlängning av viseringen beslutar annorlunda, ska den förlängda viseringen ha samma territoriella giltighet som den ursprungliga viseringen.
4. De myndigheter som har behörighet att förlänga viseringen är myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium tredjelandsmedborgaren befinner sig då han eller hon ansöker om förlängning.
5. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen vilka myndigheter som är behöriga att förlänga viseringar.
6. Förlängning av viseringar ska utföras i form av ett viseringsmärke.
7. Information om en förlängd visering ska registreras i VIS i enlighet med artikel 14 i ~~VIS-~~förordningen ~~en~~ (EG) nr 767/2008 ~~en~~.

Artikel ~~34~~31

Upphävande och återkallande

1. En visering ska upphävas om det blir uppenbart att villkoren för utfärdandet inte var uppfyllda vid tidpunkten för utfärdandet av denna, särskilt om det finns tungt vägande skäl att anta att viseringen erhållits på bedrägligt sätt. En visering ska som huvudregel upphävas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som utfärdade den. En visering kan upphävas av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat, varvid myndigheterna i den medlemsstat som utfärdade viseringen ska underrättas om detta upphävande.
2. En visering ska återkallas när det blir uppenbart att villkoren för att utfärda den inte längre är uppfyllda. En visering ska som huvudregel återkallas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som utfärdade den. En visering kan återkallas av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat, varvid myndigheterna i den medlemsstat som utfärdade viseringen ska underrättas om detta återkallande.
3. En visering kan återkallas på viseringsinnehavarens begäran. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som utfärdade viseringen ska underrättas om ett sådant återkallande.
4. Om viseringsinnehavaren underlåter att vid gränsen lägga fram en eller flera av de styrkande handlingar som avses i artikel ~~14~~13.4, ska detta inte automatiskt leda till ett beslut om att upphäva eller återkalla viseringen.

5. Om en visering upphävs eller återkallas, ska beteckningen ”UPPHÄVD” eller ”ÅTERKALLAD” stämpas på viseringen och det optiskt variabla kännetecknet på viseringsmärket, säkringen ”latent bildeffekt” samt ordet ”visering” ogiltigförklaras genom överkorsning.

6. Ett beslut om upphävande eller återkallande av en visering och de skäl som ligger till grund för detta ska meddelas sökanden med hjälp av standardformuläret i bilaga VI.

7. En viseringsinnehavare vars visering har upphävts eller återkallats ska ha rätt att överklaga, såvida inte viseringen återkallades på dennes begäran i enlighet med punkt 3. Överklaganden ska riktas mot den medlemsstat som fattade beslutet om upphävandet eller återkallandet och i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning. Medlemsstaterna ska tillhandahålla sökanden information om hur de ska förfara för att överklaga ett beslut, i enlighet med vad som anges i bilaga ~~VI~~ V.

8. Information om en upphävd eller återkallad visering ska registreras i VIS i enlighet med artikel 13 i ~~VIS-förordningen~~ (EG) nr 767/2008.

KAPITEL VI

VISERINGAR SOM UTFÄRDAS VID DE YTTRE GRÄNSERNA

Artikel ~~35~~ 32

Viseringsansökningar som ☒ i undantagsfall ☒ lämnas in vid de yttre gränserna

1. I undantagsfall kan viseringar utfärdas vid gränsövergångar om följande villkor är uppfyllda:

a) Sökanden uppfyller villkoren i artikel 5.1 a, c, d och e i ~~kodexen om Schengengränserna~~ (EG) nr 562/2006.

b) Sökanden har inte varit i stånd att ansöka om visering på förhand och ger vid behov in dokumentation som styrker att det finns oförutsedda och tvingande skäl för inresa.

c) Det anses klarlagt att sökanden kommer att återvända till sitt ursprungsland eller bosättningsland eller transitera genom andra länder än de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut.

~~2. Om en ansökan om visering lämnas in vid den yttre gränsen kan kravet på att sökanden ska ha en medicinsk reseförsäkring åsidosättas om sådan medicinsk reseförsäkring inte finns tillgänglig vid gränsövergången eller av humanitära skäl.~~

~~32.~~ En visering som utfärdas vid den yttre gränsen ska vara en enhetlig visering som ger innehavaren rätt till vistelse under högst 15 dagar, beroende på syftet och villkoren för den planerade vistelsen. När det gäller transitering ska den tillåtna vistelsens längd motsvara den tid det tar att fullgöra syftet med transiteringen.

~~43.~~ Om villkoren i artikel 5.1 a, c, d och e i ~~kodexen om Schengengränserna~~ (EG) nr 562/2006 inte är uppfyllda, får de myndigheter som ansvarar för utfärdandet av viseringen vid gränsen utfärda en visering med begränsad territoriell giltighet i enlighet med artikel ~~25~~ 22.1 a i denna förordning och som endast gäller för den utfärdande medlemsstatens territorium.

~~54~~. Tredjelandsmedborgare som hör till en kategori av personer som enligt artikel ~~22~~ 19 omfattas av ett krav på föregående samråd ska som huvudregel inte kunna få en visering utfärdad vid yttre gränsen.

I enlighet med artikel ~~25~~22.1 a får dock en visering med territoriellt begränsad giltighet, som gäller för den utfärdande medlemsstatens territorium, i undantagsfall utfärdas till sådana personer vid den yttre gränsen.

~~65~~. Utöver de skäl till avslag på en viseringsansökan som framgår av artikel ~~32~~29.1 ska en viseringsansökan avslås vid gränsövergången om villkoren i punkt 1 b i denna artikel inte är uppfyllda.

~~76~~. Bestämmelserna om motivering och meddelande av avslagsbeslut och rätten till överklagande i artikel ~~32~~29.3 och bilaga ~~VI~~ V ska vara tillämpliga.

↓ ny

Artikel 33

Viseringar som söks vid den yttre gränsen enligt en provisorisk ordning

1. För att främja korttidsturism får en medlemsstat besluta att tillfälligt utfärda viseringar vid den yttre gränsen till personer som uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och 32.1 c.

2. Varaktigheten av en sådan ordning ska vara begränsad till 5 månader under ett kalenderår och de personkategorier som omfattas ska vara klart definierade.

3. Genom undantag från artikel 22.1 ska en visering som utfärdats enligt en sådan ordning endast vara giltig för den utfärdande medlemsstatens territorium och berättiga innehavaren att stanna under högst 15 kalenderdagar, beroende på syftet med och villkoren för den planerade vistelsen.

4. Om viseringsansökan avslås vid den yttre gränsen kan medlemsstaten inte ålägga den berörda transportören att vidta åtgärder enligt artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

5. Medlemsstaterna ska underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de planerade ordningarna senast tre månader innan de ska börja tillämpas. Underrättelsen ska innehålla en definition av de personkategorier som omfattas, den geografiska räckvidden, de organisatoriska lösningar som använts och vilka åtgärder som vidtagits för att säkerställa kontrollen av villkoren för utfärdande av visering.

Kommissionen ska offentliggöra denna underrättelse i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. Tre månader efter det att ordningen har upphört ska den berörda medlemsstaten lämna in en detaljerad tillämpningsrapport till kommissionen. Rapporten ska innehålla uppgifter om antalet viseringar som utfärdats och viseringsansökningar som avslagits (inbegripet den berörda personens medborgarskap), vistelsernas varaktighet, graden av återvändande (inklusive medborgarskap för personer som inte återvänder).

↓ 810/2009 (anpassad)

Article ~~36~~34

Viseringar som utfärdas till sjömän i transit vid den yttre gränsen

1. En visering ~~för transitering~~ får utfärdas vid gränsen för en sjöman som måste inneha visering vid passage av medlemsstaternas yttre gränser om

(a) han uppfyller villkoren i artikel ~~3532~~(1), och

(b) han passerar gränsen i fråga för att gå ombord på, åter gå ombord på eller gå i land från ett fartyg som han kommer att arbeta på eller har arbetat på som sjöman.

2. De behöriga nationella myndigheterna ska, ~~följa anvisningarna i bilaga IX del 1~~ innan de utfärdar en visering vid gränsen för en sjöman, ~~i transit, och~~ se till att den nödvändiga informationen om sjömannen i fråga har utbytt ~~med hjälp av ett vederbörligen ifyllt formulär om sjömän i transit enligt bilaga IX del 2.~~

↓ ny

3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta bestämmelser om utfärande av viseringar vid gränsen till sjömän, och om formerna för informationsutbytet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 51.2.

↓ 810/2009

~~34.~~ Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel ~~3532, 32-54.~~

↓ 810/2009 (anpassad)
⇒ ny

AVDELNING IV

FÖRVALTNING OCH ORGANISATION

Artikel ~~37~~35

Organisation av viseringsavdelningarna

1. Medlemsstaterna ska ansvara för organisationen av viseringsavdelningarna vid sina konsulat.

För att undvika att vaksamheten minskar och för att skydda personalen från att utsättas för påtryckningar på lokal nivå, ska det i tillämpliga fall införas system för att rotera personal som är i direkt kontakt med sökandena. Särskild vikt ska fästas vid att skapa klara arbetsrutiner och en tydlig ansvarsfördelning i samband med att det fattas slutliga beslut om ansökningar. Tillgången till VIS och SIS samt andra konfidentiella uppgifter ska inskränkas till ett begränsat antal vederbörligen bemyndigade medarbetare. Lämpliga åtgärder ska vidtas för att förebygga obehörig tillgång till sådana databaser.

2. Förvaringen och hanteringen av viseringsmärken ska omfattas av fullgoda säkerhetsåtgärder för att undvika bedrägeri och förluster. Varje konsulat ska registrera lagret av viseringsmärken och registrera hur varje viseringsmärke har använts.

3. Medlemsstaternas konsulat ska arkivera ansökningarna. Varje enskild akt ska innehålla ansökningsformuläret, kopior av relevanta styrkande handlingar, en förteckning över de kontroller som utförts och referensnumret för den utfärdade viseringen så att personalen vid behov kan rekonstruera bakgrunden till det beslut som fattats om ansökan.

Individuella ansökningsakter ska bevaras i minst två år från dagen för beslutet om ansökan enligt artikel ~~23~~20.1.

Artikel ~~38~~36

Resurser till handläggning av viseringsansökningar och övervakning av konsulat

1. Medlemsstaterna ska avdela lämplig personal i tillräckligt antal för uppgifter som rör handläggning av viseringsansökningar, för att kunna säkerställa en rimlig och harmoniserad kvalitet på den tjänst som erbjuds allmänheten.
2. Lokalerna ska vara funktionella och utformade på ett sådant sätt att lämpliga säkerhetsåtgärder kan vidtas.
3. Medlemsstaternas centrala myndigheter ska se till att utsänd personal och lokalanställda erhåller lämplig utbildning, och ska ansvara för att förse dem med fullständiga, exakta och aktuella upplysningar om relevant ~~gemenskapsrätt~~ ☒ unionsrätt ☒ och nationell rätt.
4. Medlemsstaternas centrala myndigheter ska se till att arbetet med att handlägga ansökningarna med täta intervall kontrolleras på lämpligt sätt, och vidta korrigeringsåtgärder om avvikelser från denna förordning upptäcks.

Artikel ~~39~~37

Personalens uppförande

1. Medlemsstaternas konsulat ska se till att sökandena bemöts på ett hövligt sätt.
2. Konsulär personal ska under utförandet av sina arbetsuppgifter visa full respekt för den mänskliga värdigheten. Eventuella åtgärder som vidtas ska stå i proportion till det mål som eftersträvas med åtgärderna.
3. Konsulär personal får under utförandet av sina arbetsuppgifter inte diskriminera någon på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion, övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Artikel ~~40~~38

~~Former för~~ ☒ Konsulär organisation och konsulärt ☒ samarbete

1. Varje medlemsstat ska ansvara för organisationen av handläggningen av ansökningar. ~~Som huvudregel ska ansökningar inlämnas vid en medlemsstats konsulat.~~
2. Medlemsstaterna ska
 - (a) utrusta sina konsulat och de myndigheter som har ansvar för att utfärda viseringar vid gränserna med erforderlig utrustning för insamling av biometriska kännetecken liksom sina honorärkonsulers kontor när dessa används för insamling av biometriska kännetecken i enlighet med artikel ~~42~~40, ~~och/eller~~
 - (b) samarbeta med en eller flera andra medlemsstater ~~inom ramen för det lokala Schengensamarbetet eller genom andra lämpliga kontakter i form av begränsad representation, samlokalisering eller ett gemensamt ansökningssentrum i enlighet med artikel 41~~ ☒ inom ramen för överenskommelser om representation eller andra former av konsulärt samarbete ☒.
3. ~~Under särskilda omständigheter eller av skäl som rör lokala förhållanden, t.ex. när~~

~~a) ett stort antal sökande inte gör det möjligt att organisera mottagandet av ansökningar och insamlingen av uppgifter inom rimlig tid och under anständiga förhållanden, eller~~

~~b) det inte är möjligt att säkerställa god geografisk täckning av det berörda tredjelandet på något annat sätt,~~

~~och när de samarbetsformer som avses i punkt 2 b visar sig olämpliga för den berörda medlemsstaten, får~~

☒ 3. En ☒ medlemsstat får ~~som en sista utväg~~ även samarbeta med en extern tjänsteleverantör i enlighet med artikel ~~43~~41.

~~4. Utan att det påverkar rätten att kalla sökanden till personlig intervju i enlighet med artikel 21.8, får inte valet av organisation av hur ansökningarna tas emot och handläggs få till följd att sökanden måste infinna sig personligen på mer än ett ställe för att lämna in en ansökan.~~

~~54. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om hur de avser att organisera handläggningen av ansökningar~~ ⇒ sin konsulära organisation och sitt konsulära samarbete ⇐ på varje konsulat.

↓ ny

~~65. Även om samarbetet med andra medlemsstater skulle avslutas, ska medlemsstaterna fortsätta att tillhandahålla fullgod service.~~

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~83~~9

Överenskommelser om representation

1. En medlemsstat kan samtycka till att representera en annan medlemsstat som enligt artikel 5 är behörig att pröva ansökningar och utfärda viseringar på den medlemsstatens vägnar. En medlemsstat kan också företräda en annan medlemsstat genom att endast ta emot ansökningar och registrera biometriska kännetecken.

~~2. Den representerande medlemsstatens konsulat ska, när det överväger att avslå en ansökan, överlämna ansökan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som den representerar, så att de kan fatta ett slutligt beslut om ansökan inom de tidsfrister som anges i artikel 23.1, 23.2 eller 23.3.~~

~~32.~~ ⇒ Om representationen inskränker sig till mottagande av ansökningar, ska ⇐ ~~M~~mottagandet och överföringen av akter och uppgifter till den representerade medlemsstaten ~~ska~~ genomföras i enlighet med relevanta uppgiftsskydds- och säkerhetsregler.

3. En bilateral överenskommelse ska ingås mellan den medlemsstat som representerar en annan och den medlemsstat som representeras ~~med följande innehåll~~ ☒ . I denna överenskommelse ☒

(a) ~~Det ska~~ ☒ ska det ☒ framgå hur länge representationen ska gälla, om den endast är tillfällig, och vilka förfaranden som gäller för att avsluta denna,

b) ~~Det kan~~ ☒ kan det ☒ , särskilt när den representerade medlemsstaten har ett konsulat i det berörda tredjelandet, föreskrivas att den medlemsstat som representeras ska tillhandahålla lokaler, personal och betalningar.

~~e) Det kan föreskrivas att den medlemsstat som representerar en annan ska översända ansökningar från vissa kategorier av tredjelandsmedborgare till den representerade medlemsstatens centrala myndigheter för föregående samråd i enlighet med artikel 22.~~

~~d) Med avvikelse från punkt 2 får konsulatet i den medlemsstat som representerar en annan medlemsstat bemyndigas att avslå en ansökan om visering efter prövning av ansökan.~~

54. Medlemsstater som saknar eget konsulat i ett tredjeland ska bemöda sig om att ingå överenskommelser om representation med de medlemsstater som har konsulat i det landet.

65. För att säkerställa att dålig transportinfrastruktur eller långa avstånd i en specifik region eller ett specifikt geografiskt område inte kräver en oproportionerlig ansträngning från sökandenas sida för att kunna få tillgång till ett konsulat, ska de medlemsstater som saknar eget konsulat i den regionen eller i det området bemöda sig om att ingå överenskommelser om representation med medlemsstater som har konsulat i den regionen eller i det området.

76. Den medlemsstat som representeras av en annan ska underrätta kommissionen om ~~de~~ överenskommelser om representation eller om uppsägning av sådana, ⇒ minst två månader innan ⇐ de träder i kraft eller upphör att gälla.

87. ~~Samtidigt ska, K~~ konsulatet i den representerande medlemsstaten ☒ ska, samtidigt med den underrättelse som avses punkt 6, ☒ underrätta både de andra medlemsstaternas konsulat och ~~kommissionens~~ ☒ Europeiska unionens ☒ delegation i den berörda jurisdiktionen om överenskommelser om representation eller om uppsägning av sådana överenskommelser ~~innan de träder i kraft eller upphör att gälla.~~

98. Om konsulatet i den representerade medlemsstaten beslutar att samarbeta med en extern tjänsteleverantör enligt artikel ~~4341~~ eller med ackrediterade kommersiella mellanhänder enligt artikel ~~4543~~, ska detta samarbete inbegripa ansökningar som omfattas av överenskommelser om representation. De centrala myndigheterna i den representerade medlemsstaten ska i förväg underrättas om villkoren för detta samarbete.

Artikel 41

Samarbete mellan medlemsstaterna

~~1. När alternativet "samlokalisering" väljs, ska personal vid en eller flera medlemsstaters konsulat handlägga de ansökningar (inklusive insamling av biometriska kännetecken) som lämnats in till dem på en annan medlemsstats konsulat och dela utrustningen med denna medlemsstat. De berörda medlemsstaterna ska enas om hur länge samlokaliseringen ska pågå samt om villkoren för dess upphörande, liksom hur stor andel av viseringsavgiften som ska tillfalla den medlemsstat vars konsulat används.~~

~~2. När "gemensamma ansökningseentrum" inrättas, ska personal från två eller flera medlemsstaters konsulat ha gemensamma lokaler i en byggnad där de sökande kan lämna in ansökningarna (inklusive biometriska kännetecken). Sökandena ska hänvisas till den medlemsstat som är behörig att pröva och fatta beslut avseende ansökan. Medlemsstaterna ska enas om hur länge detta samarbete ska vara samt om villkoren för dess upphörande, liksom för fördelningen av kostnaderna mellan de deltagande medlemsstaterna. En medlemsstat ska~~

~~ha ansvaret för kontrakt avseende logistiken och de diplomatiska förbindelserna med värdlandet.~~

~~3. Om samarbetet med andra medlemsstater skulle avbrytas, ska medlemsstaterna säkerställa att fullständig service upprätthålls.~~

Artikel ~~42~~40

Honorärkonsuler

1. Honorärkonsuler får ~~också~~ bemyndigas att utföra några av eller alla uppgifterna i artikel ~~43(6)~~ 41(5). Adekvata åtgärder ska vidtas för att säkerställa säkerhet och skydd för uppgifter.
2. Om honorärkonsuln inte är en medlemsstats statliga tjänsteman, ska utförandet av dessa uppgifter genomföras i överensstämmelse med kraven i bilaga ~~X~~ VI, med undantag för bestämmelserna i punkt D c i denna bilaga.
3. Om honorärkonsuln är en medlemsstats statliga tjänsteman, ska den berörda medlemsstaten se till att krav tillämpas som är jämförbara med de krav som skulle gälla om dessa uppgifter utfördes av dess konsulat.

Artikel ~~43~~41

Samarbete med externa tjänsteleverantörer

1. Medlemsstaterna ska sträva efter att samarbeta med en extern tjänsteleverantör tillsammans med en eller flera medlemsstater, utan att det påverkar reglerna för offentlig upphandling och konkurrensreglerna.
2. Samarbetet med en extern tjänsteleverantör ska baseras på ett rättsligt instrument som ska uppfylla de krav som fastställs i bilaga ~~X~~ VI.
- ~~3. Medlemsstaterna ska inom ramen för det lokala Schengensamarbetet utbyta uppgifter om valda externa tjänsteleverantörer och om fastställandet av villkoren och bestämmelserna i respektive rättsliga instrument.~~

~~43.~~ 43. Prövningen av ansökningar, intervjuer, i förekommande, fall beslut om ansökningar samt utskriften och påförandet av viseringsmärken ska endast utföras av konsulatet.

~~54.~~ 54. Externa tjänsteleverantörer ska under inga omständigheter ha tillgång till VIS. Tillgång till VIS ska uteslutande vara reserverad för vederbörligen bemyndigad personal på konsulat.

~~65.~~ 65. En extern tjänsteleverantör får ges behörighet att utföra någon eller några av följande uppgifter:

- a) Tillhandahållande av allmän information om viseringskrav och ansökningsformulär.
- b) Information till den sökande om de styrkande handlingar som krävs, på grundval av en checklista.
- c) Insamling av uppgifter och mottagande av ansökningar (inbegripet upptagande av biometriska kännetecken) och överföring av ansökan till konsulatet.
- d) Uppbörd av viseringsavgiften.
- (e) Hantering av tidsbeställning för ~~personlig inställelse~~ ⇒ sökanden, i tillämpliga fall, ⇐ vid konsulatet eller hos den externa tjänsteleverantören.

f) Insamling av resehandlingarna, inbegripet i förekommande fall ett beslut om avslag, från konsulatet och återlämnande av dessa till sökandena.

~~76~~. När den eller de berörda medlemsstaterna väljer en extern tjänsteleverantör, ska de granska bolagets solvens och tillförlitlighet, inbegripet nödvändiga tillstånd, företagsregistrering, bolagsstadga och bankavtal, och försäkra sig om att det inte föreligger några intressekonflikter.

~~87~~. Den eller de berörda medlemsstaterna ska se till att den valda externa tjänsteleverantören uppfyller de villkor och bestämmelser som den omfattas av enligt det rättsliga instrument som avses i punkt 2.

~~98~~. Den eller de berörda medlemsstaterna ska fortsätta att ansvara för efterlevnaden av bestämmelserna om skydd av uppgifter vid behandling av uppgifter och ska stå under tillsyn i enlighet med artikel 28 i direktiv 95/46/EG.

Samarbetet med en extern tjänsteleverantör får inte begränsa eller utesluta något ansvar enligt den eller de berörda medlemsstaternas nationella lagstiftning vid överträdelser av skyldigheter med avseende på sökandenas personuppgifter eller genomförandet av en eller flera av de uppgifter som avses i punkt ~~65~~. Denna bestämmelse påverkar inte rättsliga åtgärder som får vidtas direkt mot den externa tjänsteleverantören enligt den nationella lagstiftningen i det berörda tredjelandet.

~~109~~. Den eller de berörda medlemsstaterna ska utbilda den externa tjänsteleverantören så att denne får de kunskaper som behövs för att erbjuda lämpliga tjänster och tillräcklig information till sökandena.

~~110~~. Den eller de berörda medlemsstaterna ska noga övervaka genomförandet av det rättsliga instrument som avses i punkt 2, inbegripet

- a) den allmänna information om viseringskrav och formulär för viseringsansökan som lämnas av den externa tjänsteleverantören till sökande,
- b) alla de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som krävs för att skydda personuppgifter mot att förstöras genom olyckshändelse eller olagligt förfarande eller förlust genom olyckshändelse samt mot ändringar, otillåten spridning av eller otillåten tillgång till uppgifterna, särskilt om samarbetet innefattar överföring av akter och uppgifter till den eller de berörda medlemsstaternas konsulat, samt mot alla andra olagliga former av behandling av personuppgifter,
- c) upptagning och överföring av biometriska kännetecken,
- d) åtgärder som vidtagits för att se till att bestämmelserna om uppgiftsskydd följs.

I detta syfte ska den eller de berörda medlemsstaternas konsulat regelbundet genomföra kontroller på plats i den externa tjänsteleverantörens lokaler.

~~1211~~. Om samarbetet med en extern tjänsteleverantör skulle avbrytas, ska medlemsstaterna säkerställa att fullständig service upprätthålls.

~~1312~~. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen ett exemplar av det rättsliga instrument som avses i punkt 2. ⇒ Senast den 1 januari varje år ska medlemsstaterna rapportera till kommissionen om sitt samarbete med och sin övervakning (som anges i bilaga VI, punkt C) av externa tjänsteleverantörer i hela världen. ⇐

Artikel ~~44~~42

Kryptering och säker överföring av uppgifter

1. Vid ~~överenskommelser om representation mellan~~ ⇒ samarbete mellan ⇐ medlemsstaterna och vid samarbete ~~mellan medlemsstaterna~~ med en extern tjänsteleverantör samt vid anlitan-
de av honorärkonsuler ska den eller de berörda medlemsstaterna se till att uppgifterna är
fullständigt krypterade, oavsett om överföringen sker elektroniskt eller fysiskt på ett
elektroniskt lagringsmedium, ~~från myndigheterna i den representerande medlemsstaten till~~
~~den eller de representerade medlemsstaternas myndigheter eller från den externa~~
~~tjänsteleverantören eller från honorärkonsuln till myndigheterna i den eller de berörda~~
~~medlemsstaterna.~~

2. I tredjeländer som förbjuder kryptering av uppgifter som ska överföras elektroniskt ~~från~~
~~myndigheterna i den representerande medlemsstaten till den eller de representerade~~
~~medlemsstaternas myndigheter eller från den externa tjänsteleverantören eller honorärkonsuln~~
~~till myndigheterna i den eller~~ ska den eller de berörda medlemsstaterna ~~ska representerade~~
~~medlemsstaterna eller representerade medlemsstaterna~~ inte tillåta ~~den representerande~~
~~medlemsstaten eller den externa tjänsteleverantören eller honorärkonsuln att överföra~~
~~uppgifter elektroniskt~~ ☒ elektronisk överföring av uppgifter ☒.

I sådana fall ska ~~den eller de representerade medlemsstaterna eller~~ den eller de berörda
medlemsstaterna se till att de elektroniska uppgifterna överförs fysiskt i fullständigt krypterad
form på ett elektroniskt lagringsmedium ~~från myndigheterna i den representerande~~
~~medlemsstaten till den eller de representerade medlemsstaternas myndigheter eller från den~~
~~externa tjänsteleverantören eller honorärkonsuln till myndigheterna i den eller de berörda~~
~~medlemsstaterna~~ av en medlemsstats konsulära tjänstemän eller, om en sådan överföring
skulle kräva oproportionerliga eller orimliga åtgärder, på något annat säkert sätt, t.ex. med
hjälp av etablerade aktörer med erfarenhet av att transportera känsliga handlingar och
uppgifter i det berörda tredjelandet.

3. I samtliga fall ska säkerhetsnivån för överföringen anpassas till uppgifternas känslighet.

4. Medlemsstaterna eller ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ ska sträva efter att nå en
överenskommelse med de berörda tredjeländerna i syfte att upphäva förbudet mot kryptering
av uppgifter som ska överföras elektroniskt ~~från myndigheterna i den representerande~~
~~medlemsstaten till den eller de representerade medlemsstaternas myndigheter eller från den~~
~~externa tjänsteleverantören eller honorärkonsuln till myndigheterna i den eller de berörda~~
~~medlemsstaterna.~~

Artikel ~~45~~43

Samarbete mellan medlemsstaterna och kommersiella mellanhänder

1. Medlemsstaterna får ~~samarbeta med~~ ☒ tillåta att ansökningar ges in via ett privat
administrationsföretag, ett transportföretag eller en resebyrå, till exempel en researrangör eller

en återförsäljare (kommersiella mellanhänder) ~~☒ när det gäller att lämna in ansökningar~~, med undantag av upptagande av biometriska kännetecken.

2. ~~Ett sådant~~ Samarbetet ~~☒~~ med kommersiella mellanhänder ~~☒~~ ska grunda sig på att medlemsstaternas relevanta myndigheter beviljar ackrediteringen. Ackrediteringen ska särskilt grunda sig på kontrollen av följande aspekter:

- a) Den kommersiella mellanhandens nuvarande status: befintligt tillstånd, bolagsregister, avtal med banker.
- b) Befintliga avtal med kommersiella partner i medlemsstaterna som erbjuder logi och andra paketresetjänster.
- c) Avtal med transportbolag, vilka måste inkludera en utresa och en garanterad tidsbestämd återresa.

3. Ackrediterade kommersiella mellanhänder ska övervakas regelbundet genom stickprovskontroller som inbegriper personliga intervjuer eller telefonintervjuer med sökande, kontroll av resor och logi, ~~kontroll av att den medicinska reseförsäkringen som tillhandahålls är tillräcklig och täcker enskilda resande~~ och, när det bedöms vara nödvändigt, kontroll av dokument som rör gruppåterresa.

4. Inom ramen för det lokala Schengensamarbetet ska information utbytas om ackrediterade kommersiella mellanhänders prestationer avseende upptäckta oegentligheter, avslag på ansökningar som förmedlats av kommersiella mellanhänder och påvisade former av bedrägeri med resehandlingar samt om planerade resor som inte genomförts.

5. Inom ramen för det lokala Schengensamarbetet ska konsulaten utbyta förteckningar över de kommersiella mellanhänder som de har ackrediterat eller vars ackreditering de har återkallat, i det sistnämnda fallet med uppgift om skälen för återkallelsen.

Varje konsulat ska ~~se till att~~ informera allmänheten ~~informeras~~ om förteckningen över ackrediterade kommersiella mellanhänder som beskickningen samarbetar med.

Artikel 4644

Sammanställning av statistik

Medlemsstaterna ska sammanställa årlig statistik över viseringar i enlighet med ~~tabellen i~~ bilaga ~~XII~~ VIII. Denna statistik ska överlämnas senast den 1 mars avseende det föregående kalenderåret.

↓ 810/2009 (anpassad)

Artikel 4745

Information till allmänheten

1. Medlemsstaternas centrala myndigheter och konsulat ska förse allmänheten med all relevant information som rör viseringsansökan, särskilt

- (a) kriterier, villkor och förfaranden som ska följas vid ansökan om visering,
- (b) hur man beställer tid, i förekommande fall,
- (c) var ansökan kan lämnas in (~~behörigt konsulat, gemensamt ansökningscentrum eller extern tjänsteleverantör~~),

(d) ackrediterade kommersiella mellanhänder,

~~(e) den omständigheten att den stämpel som avses i artikel 20 saknar rättsliga verkningar,~~

~~(f)~~ de tidsfrister för prövning av ansökningar som anges i artikel ~~23~~20.1, ~~23~~20.2 och ~~23~~20.3,

~~(g)~~ de tredjeländer vars medborgare eller särskilda kategorier av medborgare omfattas av föregående samråd,

~~(h)~~ att avslagsbeslut ska meddelas sökanden, att det i sådana beslut ska anges vilka skäl de grundar sig på och att sökande vars ansökningar avslås har rätt att överklaga, med information om vilket förfarande som ska följas för ett överklagande, inklusive den behöriga myndigheten samt tidsfristen för att lämna in ett överklagande,

~~(i)~~ att endast innehavet av en visering inte automatiskt ger rätt till inresa och att viseringsinnehavarna måste visa att de uppfyller inresevillkoren vid den yttre gränsen enligt artikel 5 i ~~kodeksen om Schengengränserna~~ ☒ förordning (EG) nr 562/2006 ☒.

2. Den representerande och den representerade medlemsstaten ska informera allmänheten om sådana överenskommelser om representation som anges i artikel ~~8~~ 39 innan de träder i kraft.

3. Kommissionen ska utarbeta en standardiserad informationsmodell för genomförandet av bestämmelserna i punkt 1.

4. Kommissionen ska upprätta en webbplats om Schengenviseringar som innehåller all information av relevans för ansökan om visering.

AVDELNING V

LOKALT SCHENGENSAMARBETE

Artikel ~~46~~46

Lokalt Schengensamarbete mellan medlemsstaternas konsulat

1. För att kunna säkerställa en harmoniserad tillämpning av den gemensamma viseringspolitiken, som i förekommande fall tar hänsyn till lokala förhållanden, ska medlemsstaternas konsulat och kommissionen samarbeta inom varje jurisdiktion och ☒ särskilt ☒ bedöma behovet av att särskilt införa

(a) ☒ utarbeta ☒ en harmoniserad förteckning över styrkande handlingar som de sökande ska ge in, med beaktande av bestämmelserna i artikel ~~14~~ 13 och bilaga II,

(b) ☒ säkerställa en ☒ gemensamma kriterier för prövning av ansökningar när det gäller undantag från att betala viseringsavgiften i enlighet med artikel 16.5 och frågor som rör översättningen av ansökningsformuläret, i enlighet med artikel ~~11.5~~ 10.6,

(c) ~~en~~ ☒ fastställa ☒ ~~uttömmande~~ förteckningen över resehandlingar som utfärdas av värdlandet, ~~vilken ska uppdateras regelbundet~~ ☒ och uppdatera den regelbundet ☒.

~~Om bedömningen inom ramen för lokalt Schengensamarbete leder till slutsatsen att det behövs en lokal harmoniserad strategi i fråga om en eller flera av leden a - e, ska åtgärder för en sådan strategi antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.~~

2. Inom ramen för det lokala Schengensamarbetet ska ett gemensamt informationsblad införas
⇒ på grundval av den modell för standardinformation som utarbetats av kommissionen i enlighet med artikel 45.3 ~~⇒ om enhetliga viseringar och viseringar med territoriellt begränsad giltighet och viseringar för flygplatstransitering, nämligen de rättigheter som viseringen ger och villkoren för att ansöka om den, i tillämpliga fall inklusive förteckningen över styrkande handlingar enligt punkt 1 a.~~

3. ~~Följande upplysningar ska utbytas inom ramen för det lokala Schengensamarbetet~~
⇒ Medlemsstaterna ska inom ramen för det lokala Schengensamarbete utbyta följande uppgifter ~~⇒~~:

(a) ~~Månatlig~~ ⇒ Kvartalsstatistik ~~⇒ statistik~~ om enhetliga viseringar, viseringar med begränsad territoriell giltighet ~~och~~ viseringar för flygplatstransitering ⇒ och rundreseviseringar som har varit föremål för ansökan, utfärdande respektive avslag ~~⇒~~.

(b) ☒ Information ☒ när det gäller bedömningen av migrations- och/eller säkerhetsrisker, ~~uppgifter om~~ ☒ särskilt rörande ☒.

- (i) värdlandets samhällsekonomiska struktur,
- (ii) lokala informationskällor, inklusive beträffande social trygghet, sjukvårdsförsäkring, skatteregister och registrering av in- och utresor,
- (iii) användning av dokument som utgör en efterbildning eller förfälskning,
- (iv) rutten för ~~olaglig~~ ☒ irreguljär ☒ migration,
- (v) avslag.

c) Uppgifter om samarbete med transportbolag.

~~d) Uppgifter om försäkringsbolag som tillhandahåller lämplig medicinsk reseförsäkring, inklusive kontroll av typen av täckning och eventuella självriskbelopp.~~

4. Inom ramen för det lokala Schengensamarbetet ska det regelbundet anordnas möten för att särskilt behandla praktiska frågor med anknytning till tillämpningen av den gemensamma viseringspolitiken mellan medlemsstaterna och kommissionen. Dessa möten ska sammankallas av kommissionen, om inte annat avtalas på kommissionens begäran.

Det kan hållas möten om en enda fråga och undergrupper kan inrättas för att undersöka specifika frågor inom ramen för det lokala Schengensamarbetet.

~~65.~~ Företrädare för konsulaten för de medlemsstater som inte tillämpar unionens regelverk på viseringsområdet, eller företrädare för tredjeländer, kan i enskilda fall bjudas in att delta i möten för utbyte av information om frågor som rör utfärdandet av viseringar.

~~56.~~ Sammanfattande rapporter om möten om det lokala Schengensamarbetet ska utarbetas systematiskt och cirkuleras lokalt. Kommissionen kan delegera utarbetandet av rapporterna till en medlemsstat. Varje medlemsstats konsulat ska vidarebefordra rapporterna till sina centrala myndigheter.

⇒ 7. En årsrapport ska upprättas inom varje jurisdiktion senast den 31 december varje år. ⇨
På grundval av dessa rapporter ska kommissionen utarbeta en årsrapport ~~inom varje~~
~~jurisdiktion~~ ⇨ om läget i det lokala Schengensamarbetet ⇨, vilken ska läggas fram för
Europaparlamentet och rådet.

AVDELNING VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel ~~49~~47

Arrangemang i samband med de olympiska och paralympiska spelen

Medlemsstater som står värd för de olympiska och paralympiska spelen ska tillämpa de särskilda förfaranden och villkor för ett enklare utfärdande av viseringar som föreskrivs i bilaga ~~XI~~ VII.

Artikel ~~50~~

~~Ändring av bilagorna~~

~~De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning och som ändrar bilagorna I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII och XII ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.3.~~

↓ ny

Artikel 48

Delgering

1. Befogenheten att anta delegerade akter tilldelas till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3.2 och 3.9 ska tilldelas kommissionen tills vidare.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 3.2 och 3.9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 3.2 och 3.9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 49

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 48.5. I sådana fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

↓ 810/2009 (anpassad)

Artikel ~~54~~ 50

Anvisningar om den praktiska tillämpningen av ~~viseringskodexen~~ ☒ denna förordning ☒

~~Handläggningsanvisningar för den praktiska tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning ska utarbetas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.~~

↓ ny

Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta handläggningsanvisningar för den praktiska tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning ~~ska utarbetas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.~~ Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som anges i artikel 51.2.

↓ 810/2009 (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~52~~ 51

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (viseringskommittén). ⇒ Denna kommitté ska vara en kommitté i den bemärkelse som avses i förordning (EU) nr 182/2011 ⇐.

2. När det hänvisas till denna punkt ska ~~artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG~~ ⇒ artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 ⇐ tillämpas, ~~med beaktande av artikel 8 i det beslutet och förutsatt att de genomförandebestämmelser som antas i enlighet med detta förfarande inte ändrar de väsentliga bestämmelserna i denna förordning.~~

~~Den tidsperiod som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.~~

~~3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~

Artikel ~~53~~ 52

Underrättelse

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om

- a) överenskommelser om representation som avses i artikel ~~8~~39,
- b) tredjeländer vars individuella medborgare enligt enskilda medlemsstater måste inneha visering för flygplatstransitering när de passerar genom det internationella transitområdet på flygplatser som finns inom deras territorium enligt artikel 3,
- c) det nationella formuläret som styrker sponsoråtagande och/eller privat inkvartering enligt artikel ~~14.4~~ 13.7, i tillämpliga fall,
- d) förteckningen över tredjeländer för vilka det krävs föregående konsultation enligt artikel ~~22~~19.1,
- e) förteckningen över tredjeländer för vilka information enligt artikel ~~31~~28.1 är ett krav,
- f) de kompletterande nationella anteckningarna i fältet för anmärkningar på viseringsmärket enligt artikel ~~27~~24.3,
- g) myndigheter som är behöriga att förlänga viseringar enligt artikel ~~33~~30.5,
- h) ~~de valda~~ ☒ valet av ☒ ⇒ konsulär organisation och ☒ ~~samarbetsformer~~ ☒ samarbete ☒ som avses i artikel ~~40~~38,
- i) statistik som sammanställts enligt artikel ~~46~~ 44 och bilaga ~~XII~~ VIII.

2. Kommissionen ska göra uppgifter som meddelats enligt punkt 1 tillgängliga för allmänheten via den ständigt uppdaterade elektronisk publikation ⇒ webbplatsen för information om Schengenviseringar, som det hänvisas till i artikel 45.4 ⇐.

~~Artikel 54~~

~~Ändring av förordning (EG) nr 767/2008~~

~~Förordning (EG) nr 767/2008 ska ändras på följande sätt:~~

~~1. Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:~~

~~a) Led a ska ersättas med följande:~~

~~”a) enhetlig visering enligt artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)”³⁵»~~

~~b) Led b ska utgå.~~

~~e) Led e ska ersättas med följande:~~

~~”e) visering för flygplatstransitering enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 810/2009,”»~~

~~d) Led d ska ersättas med följande:~~

~~”d) visering med territoriellt begränsad giltighet enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EG) nr 810/2009,”»~~

~~e) Led e ska utgå.~~

~~2. I artikel 8.1 ska orden ”Vid mottagandet av en ansökan” ersättas med följande:~~

³⁵

~~EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.~~

~~”När ansökan kan tas upp till prövning enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 810/2009”.~~

~~3. Artikel 9 ska ändras enligt följande:~~

~~a) Rubriken ska ersättas med följande:~~

~~”Uppgifter som ska registreras vid ansökan”»~~

~~b) Punkt 4 ska ändras enligt följande:~~

~~i) Led a ska ersättas med följande:~~

~~”a) Efternamn (familjenamn), efternamn vid födseln (tidigare efternamn), förnamn, födelsedatum, födelseort, födelseland och kön.”»~~

~~ii) Led e ska utgå.~~

~~iii) Led g ska ersättas med följande:~~

~~”g) Destinationsmedlemsstat(er) och den planerade vistelsens eller transiteringens varaktighet.”»~~

~~iv) Led h ska ersättas med följande:~~

~~”h) Huvudsakligt syfte med resan.”»~~

~~v) Led i ska ersättas med följande:~~

~~”i) Planerad dag för ankomst till Schengenområdet och planerad dag för avresa från Schengenområdet.”»~~

~~vi) Led j ska ersättas med följande:~~

~~”j) Medlemsstat för första inresa.”»~~

~~vii) Led k ska ersättas med följande:~~

~~”k) Sökandens hemadress.”»~~

~~viii) I led l ska orden ”skolans namn” ersättas med ”läroanstaltens namn”.~~

~~ix) I led m ska ”faderns eller moderns” ersättas med ”föräldramyndighetens eller vårdnadshavarens”.~~

~~4. I artikel 10.1 ska följande led läggas till:~~

~~”k) I tillämpliga fall, uppgifter om att viseringsmärket har fyllts i för hand.”»~~

~~5. Det inledande stycket i artikel 11 ska ersättas med följande:~~

~~”När den viseringsmyndighet som representerar en annan medlemsstat avbryter prövningen av en ansökan, ska den föra in följande uppgifter i ansökningsakten.”»~~

~~6. Artikel 12 ska ändras enligt följande:~~

~~a) Punkt 1 led a ska ersättas med följande:~~

~~”a) Handläggningsinformation med uppgift om att viseringen har avslagits och om den myndigheten avslög den på en annan medlemsstats vägnar.”»~~

~~b) Punkt 2 ska ersättas med följande:~~

~~2. Ansökningsakten ska även innehålla uppgifter om grunderna för avslaget på viseringsansökan, som ska utgöras av någon eller några av följande:~~

~~a) Sökanden~~

~~i) ger in en resehandling som utgör en efterbildning eller förfälskning,~~

~~ii) kan inte styrka ändamålet och villkoren för den planerade vistelsen,~~

~~iii) kan inte styrka att han eller hon har tillräckliga medel för uppehållet, både för hela den planerade vistelsens längd och för återresan till ursprungs- eller avreselandet eller för transitering till ett tredjeland till vilket han eller hon är säker på att få inresetillstånd, eller är i stånd att skaffa sådana medel på laglig väg,~~

~~iv) har redan vistats tre månader under den innevarande sexmånadersperioden på medlemsstaternas territorium på grundval av en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet,~~

~~v) finns på en spärlista i Schengens informationssystem i syfte att vägras inresa,~~

~~vi) anses utgöra ett hot mot någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa enligt definitionen i artikel 2.19 i kodexen om Schengengränserna eller deras internationella förbindelser, särskilt när det finns en registrering i medlemsstaternas nationella databaser som syftar till att vägra inresa av dessa skäl,~~

~~vii) har inte tillhandahållit bevis på innehav av lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring, i tillämpliga fall.~~

~~b) De framlagda uppgifterna avseende berättigande av den planerade vistelsens syfte och villkor var inte tillförlitliga.~~

~~c) Sökandens avsikt att lämna medlemsstaternas territorium innan viseringens giltighetstid gått ut kunde inte säkerställas.~~

~~d) Sökanden har inte tillhandahållit tillräckliga bevis för att han eller hon inte har kunnat ansöka om visering på förhand för att motivera att viseringsansökan lämnas in vid gränsen.”»~~

~~7. Artikel 13 ska ersättas med följande:~~

~~”Artikel 13~~

~~Uppgifter som ska läggas till avseende upphävida eller återkallade viseringar~~

~~1. Om ett beslut har fattats om att upphäva eller återkalla en visering ska den viseringsmyndighet som har fattat beslutet lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:~~

~~a) Information om handlägningsstatus med uppgift om att viseringen har upphävts eller återkallats.~~

~~b) Uppgift om vilken myndighet som upphävde eller återkallade viseringen, inbegripet dess lokalisering.~~

~~e) Tid och plats för beslutet.~~

~~2. Ansökningsakten ska även innehålla uppgifter om grunderna för upphävandet eller återkallandet av viseringen, vilka ska vara:~~

~~a) En eller flera av de grunder som anges i artikel 12.2.~~

~~b) Viseringsinnehavarens begäran att återkalla viseringen.”»~~

~~8. Artikel 14 ska ändras enligt följande:~~

~~a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:~~

~~i) Det inledande stycket ska ersättas med följande:~~

~~‘1. Om ett beslut har fattats om att förlänga giltighetstiden och/eller vistelsetiden för en utfärdad visering ska den viseringsmyndighet som förlängde viseringen lägga till följande uppgifter i ansökningsakten.”»~~

~~ii) Led d ska ersättas med följande:~~

~~”d) Viseringsmärkets nummer för den förlängda viseringen.”»~~

~~iii) Led g ska ersättas med följande:~~

~~”g) Det territorium inom vilket viseringsinnehavaren har rätt att resa om den territoriella giltigheten för den förlängda viseringen avviker från den ursprungliga viseringens.”»~~

~~b) I punkt 2 ska led e utgå.~~

~~9. I artikel 15.1 ska orden ”giltighetstiden förlängas eller förkortas” ersättas med ”eller viseringen förlängas”.~~

~~10. Artikel 17 ska ändras enligt följande:~~

~~a) Punkt 4 ska ersättas med följande:~~

~~‘4. Medlemsstat för första inresa.”»~~

~~b) Punkt 6 ska ersättas med följande:~~

~~‘6. Typ av visering som har utfärdats.”»~~

~~c) Punkt 11 ska ersättas med följande:~~

~~‘11. Huvudsakligt syfte med resan.”»~~

~~11. I artiklarna 18.4 e, 19.2 e, 20.2 d och 22.2 d ska orden ”eller förkortas” utgå.~~

~~12. I artikel 23.1 d ska ordet ”förkortats” utgå.~~

Artikel 55

Ändring av förordning (EG) nr 562/2006

~~Bilaga V del A i förordning (EG) nr 562/2006 ska ändras enligt följande:~~

~~a) Punkt 1 e ska ersättas med följande:~~

~~”e) I förekommande fall upphäva eller återkalla viseringarna i enlighet med villkoren i artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr~~

~~810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)³⁶ »~~

~~b) Punkt 2 ska utgå.~~

Artikel ~~56~~53

Upphävande

~~1. Artiklarna 9–17 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985~~
~~☒ Förordning (EG) nr 810/2009 ska ☒ upphävas ☒ och ersättas med denna förordning sex~~
~~månader från och med ikraftträdandet ☒.~~

~~2. Följande rättsakter ska upphävas:~~

~~a) Schengens verkställande kommittés beslut av den 28 april 1999 SCH/Com-ex (99) 13 (De gemensamma konsulära anvisningarna, inklusive bilagorna).~~

~~b) Schengens verkställande kommittés beslut av den 14 december 1993 om förlängning av den enhetliga viseringen (SCH/Com-ex (93) 21), och om gemensamma principer för att upphäva, återkalla eller förkorta giltighetstiden för den enhetliga viseringen (SCH/Com-ex (93) 24), Schengens verkställande kommittés beslut av den 22 december 1994 om utbyte av statistiska uppgifter om utfärdande av enhetliga viseringar (SCH/Com-ex (94) 25), Schengens verkställande kommittés beslut av den 21 april 1998 om utbyte av statistik om utfärdade viseringar (SCH/Com-ex (98) 12) och Schengens verkställande kommittés beslut av den 16 december 1998 om införande av ett enhetligt formulär för inbjudan eller åtagandeförklaring (SCH/Com-ex (98) 57).~~

~~c) Gemensam åtgärd 96/197/RIF av den 4 mars 1996 om ett system för flygplatstransitering³⁷.~~

~~d) Rådets förordning (EG) nr 789/2001 av den 24 april 2001 om att förbehålla rådet genomförandebefogenheter avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för behandlingen av ansökningar om visering³⁸.~~

~~e) Rådets förordning (EG) nr 1091/2001 av den 28 maj 2001 om fri rörlighet med en visering för längre vistelse³⁹.~~

~~f) Rådets förordning (EG) nr 415/2003 av den 27 februari 2003 om utfärdandet av viseringar vid gränsen, inbegripet till sjömän i transit⁴⁰.~~

~~g) Artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 390/2009 av den 23 april 2009 om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om hur viseringsansökningar ska tas emot och behandlas⁴¹.~~

~~3. Hänvisningar till ☒ den ☒ upphävda rättsakter ☒ förordningen ☒ ska förstås som hänvisningar till denna förordning och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIII.~~

³⁶ ~~EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.~~

³⁷ ~~EGT L 63, 13.3.1996, s. 8.~~

³⁸ ~~EGT L 116, 26.4.2001, s. 2.~~

³⁹ ~~EGT L 150, 6.6.2001, s. 4.~~

⁴⁰ ~~EUT L 64, 7.3.2003, s. 1.~~

⁴¹ ~~EUT L 131, 28.5.2009, s. 1.~~

Övervakning och utvärdering

1. ~~Två~~ ⇒ Tre ⇐ år efter ~~det att alla bestämmelser i denna förordning blivit tillämpliga~~ ⇒ den dag som fastställs i artikel 55.2 ⇐ ska kommissionen göra en utvärdering av ~~denna~~ tillämpningen ☒ av förordningen ☒. Denna övergripande utvärdering ska innehålla en granskning av de uppnådda resultaten i relation till målen och av tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning utan att det påverkar de rapporter som anges i punkt 3.
2. Kommissionen ska överlämna den utvärdering som anges i punkt 1 till Europaparlamentet och rådet. På grundval av utvärderingen ska kommissionen, om så är nödvändigt, lägga fram lämpliga förslag till ändringar i denna förordning.
3. Tre år efter det att VIS börjat tillämpas, och därefter vart fjärde år, ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artiklarna ~~13~~ 12, ~~17~~ 15, ~~38~~, 40-~~44~~2 i denna förordning, vilken ska inbegripa införandet av upptagning och användning av biometriska kännetecken, ändamålsenligheten hos de Icao-standarder som valts, efterlevnaden av reglerna om skydd för uppgifter, erfarenheterna från de externa tjänsteleverantörerna, särskilt med tanke på upptagningen av biometriska uppgifter, genomförandet av 59-månadersregeln för upptagande av fingeravtryck samt organiserandet av de förfaranden som rör ansökningar. Rapporten ska även, i enlighet med artiklarna 17.12, 17.13, 17.14 och 50.4 i ~~VIS-förordningen~~ ☒ (EG) nr 767/2008 ☒, omfatta sådana fall där fingeravtryck faktiskt inte kunnat tas eller inte krävts av rättsliga skäl jämfört med de fall där fingeravtryck tas. Rapporten ska omfatta information om ärenden där personer som faktiskt inte kunnat lämna fingeravtryck fått avslag på sin viseringsansökan. Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga förslag till ändring av denna förordning.
4. I den första av de rapporter som anges i punkt 3 ska även frågan om tillräcklig tillförlitlighet när det gäller identifiering och kontroll av fingeravtryck från barn under tolv år tas upp, särskilt hur fingeravtryck utvecklas med åldern, på grundval av resultaten av en studie som genomförts under kommissionens ansvar.

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft ~~den tjugonde~~ dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med ~~den 5 april 2010~~ ☒ [6 månader efter dagen för ikraftträdandet] ☒.
3. ☒ Artikel 51 ska tillämpas från och med [3 månader efter dagen för ikraftträdandet] ☒.
- ~~3. Artikel 52 och artikel 53.1 a-h och 53.2 ska tillämpas från och med den 5 oktober 2009.~~
- ~~4. När det gäller Schengens rådfrågningssystem (tekniska specifikationer) ska artikel 56.2 d tillämpas från och med det datum som anges i artikel 46 i VIS-förordningen.~~
- ~~5. Artiklarna 32.2 och 32.3, 34.6 och 34.7 och artikel 35.7 ska tillämpas från och med den 5 april 2011.~~

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med ~~fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ fördragen ☒.

Utfärdad i [...],

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande